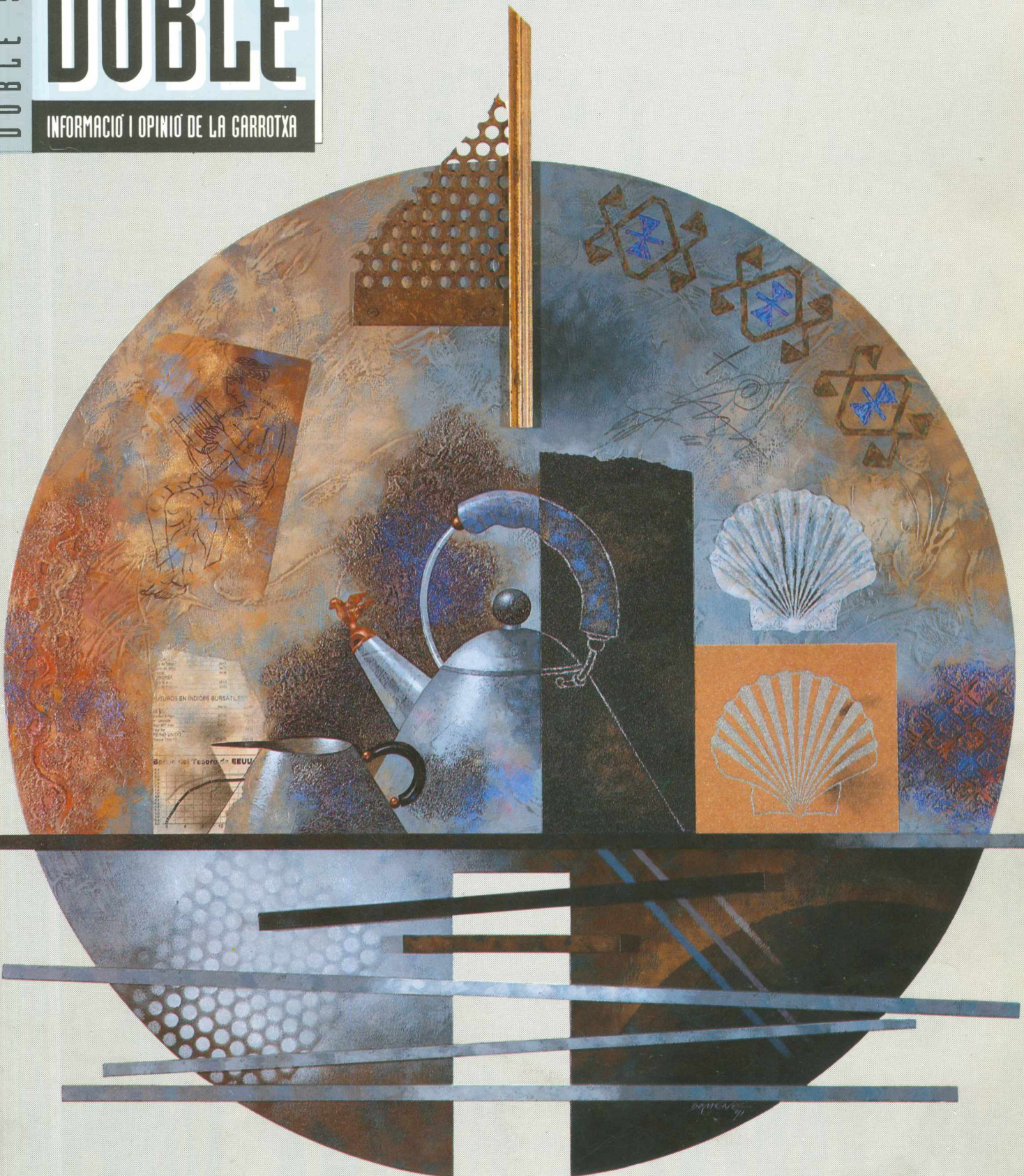

DOBLE SET Nº7 - 28/11/91 - 200 Ptes.

SET DOBLE

INFORMACIÓ I OPINIÓ DE LA GARROTXA

- El Casc Antic es mobilitza per una plaça
- Negociacions entre l'Hospital i les llevadores
- Mossos d'Esquadra per a Olot

• La utilització del català a les empreses

• La Cooperació es ven a una immobiliaria

tripijoc

CAMPANYA DE REIS

1991

Aprofitat ara de
les millors ofertes
en joguines... Vine a:

*Avanci les
seves compres
de Nadal i Reis*

tripijoc

c/. dels Sastres, 29

Tel. 26 11 93

O L O T

NO ESPERI A ÚLTIMA HORA!

ESTRETA VIGILÀNCIA

Edita:

DOBLE SET

Redacció, Administració i Publicitat:
c/ Serra i Ginesta, 5 17800- OLOT
Tel. 27 02 27 Fax 27 00 03
Dipòsit Legal GI - 1400 - 91

Fotocomposició: Serfosa Tel. 26 85 12

Impressió: Aubert Tel. 26 02 68

Director i Cap de Redacció:

Ramon Esteban

Sots Director i Responsable d'Edició:

Salvador Comalat

Administració, Publicitat, Subscripcions i

Distribució:

Ramon Costa i Esther Gumbao

Redacció:

Pere Isern, Miquel Àngel Lucena, Manel Mitjà, Estanis Vayreda i Dolores Vila.

Fotografia: Salvador Comalat i Juli

Opinió: Sussana Alsina, Joan Barril, Joaquim Danés, Gaspar Hernández,

Carles Llorens, Pere Masmitjà,

Domenec Moli, Elies Plana, Jordi

Pujula, Xavier Ruscalleda, Lluís

Sacrest i Tura Soler.

Còmics: Biri i Tavi

Cultura: Jordi Canal, Joan Fluvia, Josep

Granados, Maria Llombart, Vicens

Masdemont, Antoni Mayans, Macià

Padrosa, Teresa Planagumà, Xavier

Puigvert i Joan Sala.

Lletres: Concepció Batallé, Lluís

Busquets, Joan Carreras, Pedro

Carrizosa, Alexandre Cuéllar, Ramon

Llongarriu, Francesc R. Pereira i Esther

Santaló.

Esports: Josep Balcells, Josep Carreras,

Jordi Codony, Joan Carles Gómez, Pere

Mallarach, Joan Puigmal, Miquel Roca i

Joaquim Torrent.

El Temps: Ramon Sacrest

© DOBLE SET

Portada:

Oli d'en Kim Domene.

entre els polítics locals eren reunits al Ple ordinari de dijous passat, aprofitant a discutir la manera com els municipals han de salutar les autoritats, a pocs metres de la Casa de la Vila un significatiu grup d'olotins arribaven en una conclusió que, més o menys, ve a ser: Això s'anfonsa. O ens espavilem ara mateix o mai més no serem a temps d'arreglar-ho. El lector ja deu haver endevinat que s'estava parlant de la situació econòmica de La Garrotxa, tal i com s'ha anat fent des d'aproximadament Sant Lluç, quan en un acalorat debat un influent empresari va demanar la dimissió de les autoritats locals per incompetents. En la reunió de dijous s'acordà marcar de prop l'Ajuntament i el Consell per exigir-los l'aplicació dels plans estratègics que s'han projectat. La gent que es va trobar ara fa una setmana, parteix d'una idea eminentment catastrofista i per això demana una reacció urgent. No és ara el moment perquè des d'aquesta editorial repetim el que pensem al respecte (vegeu el n.º 2), però en canvi val la pena detallar un fet singularíssim: les autoritats locals, comarcals i nacionals veuen La Garrotxa radicalment diferent a com ho fan els crítics. Qui ens haurem de creure? Els de Barcelona ens diuen *sou molt macos*, l'Alcalde pensa que no n'hi ha per a tant, i la Presidenta del Consell rebutja el derrotisme. Malgrat el missatge tranquilitzador, alguna reflexió interna deu haver provocat el malestar expressat pels crítics, ja que no s'expliquen les presses per redactar documents tan sensacionals com els "42 punts per a una bona política econòmica de l'Ajuntament", o els preparatius del "Pla Estratègic per al desenvolupament de La Garrotxa". Més estranyes resulten aquestes presses quan durant la campanya de les eleccions municipals els principals partits van passar de puntetes sobre el tema. Conseqüentment, els crítics se'ls haurà de felicitar, mal sigui per haver despertat el sobtat interès de la classe dirigent envers el futur que espera a aquesta comarca. A aquest grup tan pessimista li haurem de reconèixer un altre mèrit, el de dir en veu alta que no es fien ni de l'Administració ni dels polítics en general, potser perquè, com nosaltres, també miren de reüll la pressa a tirar endavant plans estratègics. Sens dubte sospiten que els estudis poden restar aturats víctimes de la burocràcia o temen que un cop acabats s'arxivin com ha succeït amb tants d'altres treballs. Nosaltres no serem suspicços i ratificarem la benvinguda als plans de l'Administració per desencallar la comarca, però per si les mosques, val la pena que un grup de ciutadans pressioni perquè les autoritats compleixin. Pot ésser una interessant col·laboració, sota la forma d'una estreta vigilància.

DESCOBRIMENTS AL BARRI VELL

JOAN BARNADAS I
PUIGFERRER

Regidor de l'Esquerra Republicana

L'enderroc de les cases del carrer Proa ha aixecat guirigall al barri vell. Els camions i les excavadores han trencat la monotonia dels crits de les veïnes i han arraconat la tristesa que transmeten els llocs abandonats. Els carrers

s'han tornat a emplenar de gent que aprofita les obres per espïar l'Olot oblidat i que, bocabadada, descobreix que la vella botiga de queviures s'ha renovat tant que sembla una boutique de Barcelona, que la Generalitat hi ha fet una oficina de no se sap ben bé què i que els carrers són tan bruts com sempre. *Em pensava que estava molt pitjor, tot això,* comenta l'ex-veïna que ara s'està a Bonavista, mentre alça els ulls en sentir una cançó africana que canta una dona mentre estén la roba. *Mira qui viu ara a ca l'Angeleta.*

A la fleca el tema del dia són les runes prehistòriques que han descobert sota el soterrani del celler enderrocat. Tothom hi fica cullerada: un ha vist ossos i cranis, a l'altre li han dit que hi havia la muralla. Tanmateix no hi ha discussió, perquè tots estan d'acord que s'han de paraitzar les obres, un aparcament com aquell no l'havien tingut mai! La flequera fa un cop de cap i es fa el silenci. Em sento observat. *M'han dit que no hi ha res de res,* faig. La meua resposta no els ha agradat i ha desencadenat la lletania antimunicipal. M'esmunyo.

Arribat a casa m'ha trucat una senyora del barri i m'ha explicat dolçament que amb l'enderroc i posterior aplanament del solar han descobert el goig de tenir sol i llum. *Places com aquesta és el que necessitem.* Hi estic d'acord i em comprometo a fer quelcom. Què? Fer-ho públic, explicar què en pensa el meu partit i continuar predicant en el desert institucional. Per tant, anem per feina i comencem pel començament: Per poder tenir places com aquella caldria destinar uns diners del pressupost municipal a l'esponjació del barri vell (comprar cases i enderrocar-les). Fins ara CiU, que és qui governa, no ha acceptat mai la nostra proposta d'abandonar el projecte de Can Joanetes (molts milions a l'any) i dedicar aquests diners a la rehabilitació del barri vell. Ells pensen que aquesta rehabilitació l'ha de fer la iniciativa privada i que a l'Ajuntament únicament li correspon la peatonalització dels carrers i la millora del clavegueram. No obstant això, en veure que la rehabilitació no tirava endavant i gràcies a la pressió dels veïns i les protestes del nostre grup municipal varen optar perquè l'Administració fes d'iniciativa privada. I es va crear l'empresa de capital municipal GUOSA que fa les obres del c/. Proa. Ara bé, GUOSA és a tots els efectes una empresa privada i el seu objectiu és que aquests projectes no costin

diners a l'Ajuntament. Per tant, només s'avancen els diners i posteriorment es recuperen amb la venda dels nous pisos a preus de mercat (no socials). Aquesta estratègia convergent, si bé no permet fer places ni millorar els habitatges, ajuda a combatre puntualment la degradació del barri vell, facilita que s'hi instal·li gent adinerada i per tant dona vida al comerç. Cosa que és millor que res, tot i que no millora la qualitat de vida dels qui hi viuen (per a nosaltres principal prioritat).

Segona consideració. Encara que l'Ajuntament hagués acceptat la nostra proposta d'invertir diners a fer places i aparcaments gratuïts al barri vell, el gran solar del c/. Proa podria continuar essent un bloc de pisos perquè el Pla Especial de Rehabilitació que ha de determinar en aquella zona quins són els llocs més idonis per fer-hi places i aparcaments, no és fet. De tota l'àrea a rehabilitar només té aprovada un Pla Especial la zona més cèntrica (Plaça de l'Àngel - Major - Campdenmàs - Tura) i s'està aplicant a pas de tortuga començant per les zones menys degradades (Plaça Major). El Pla Especial del tros que queda (del Palau al Tura) és encarregat i s'hauria d'aprovar abans del 17 de gener (últim dia de la suspensió de llicències), però ja han passat les eleccions i Déu dirà... Són les prioritats municipals dels qui governen! Cal no oblidar que hi ha pendents les noves places de davant dels Catòlics i de davant de la capella de la Verge del Portal, per no parlar de tants barris que esperen la seva (St. Cristòfor, per exemple).

Sobre el tema de l'aparcament s'ha de reconèixer que l'equip de govern ha buscat solucions en la seva línia de fer pagar per qualsevol servei "inaugurant" un nou aparcament a l'Estació d'Autobusos. El model és el mateix de la rehabilitació: el gestionarà l'empresa municipal GUOSA privadament. I com abans, és millor que res perquè soluciona el problema a aquell qui té recursos i ganes de comprar o llogar una plaça d'aparcament.

En definitiva, GUOSA és una eina positiva que ajuda la rehabilitació física i social del barri vell. Com hi ajuda l'existència dels serveis d'ajuda a domicili, els serveis socials, l'Escola de Belles Arts i tantes altres coses. Però són eines aïllades que no compten amb el suport econòmic en forma d'inversió pública, que és el graó imprescindible per impulsar la rehabilitació real, o sigui per fer habitable i confortable el barri vell.

◆
GUOSA és a tots els efectes una empresa privada i el seu objectiu és que aquests projectes no costin diners a l'Ajuntament.
◆

PLACES I JARDINS, S.A.

XAVIER RUSCALLEDA

Ben segur que som una ciutat privilegiada. Tenim un jardí natural pràcticament a la porta de casa. D'aquí, l'eslògan que predica l'Ajuntament i que ha fet tanta fortuna: **OLOTÉS NATURAL**. Ni que sigui per fer honor a la sentència - o per una simple qüestió d'higiene - valdria la pena que les nostres autoritats vetlessin amb més convicció per la salut de les nostres places i els nostres escassos jardins urbans. La pulcritud no és efectivament una virtut olotina. Si la ciutat és bruta és perquè els ciutadans som bruts. Però això no exculpa el qui té l'obligació de netejar-la.

Les nostres places, ajardinades o no, exceptuant el Parc Vell, fan pena. La deixadesa, dissortadament, acaba embrutant els esperits i, en conseqüència, fa perdre el respecte per les coses.

La Normativa de sanitat pública obliga els ajuntaments a garantir la salubritat dels sorrals de les places. Si algú s'atrevia a analitzar un grapat de sorra de la Plaça dels Coloms podria quedar astorat. En el sortidor, no hi ha cap indicador - discret - de la potabilitat de l'aigua. No fa gaire vaig haver d'advertir una dona que preparava la llet del seu nadó agafant aigua d'aquella bassa immunda.

Fins fa poc, a la zona ajardinada de la Plaça

Palau, que és un autèntic abocador descontrolat, hi havia instal·lats uns quants elements de joc infantil de summa perillositat. Dic hi havia perquè d'un dia per l'altre van desaparèixer com per art d'encantament. Vaig ser prou ingenu com per pensar que amb bon criteri l'Ajuntament s'havia decidit finalment a canviar aquelles velles i perillosos estructures metàl·liques, per unes altres de fusta o de fibra, innòcues, i més adequades per als infants. Han passat tres mesos i allà hi han quedat els sots solitaris que representen un autèntic perill fins per a la gent de pas. A més, he vist que els del Firalet i els de la Plaça dels Coloms continuen incòlumes, amb les cordes gastades, el rovell, el formigó dels anclatges al descobert, etc.

La plaça és espai públic per antonomàsia. El lloc de reunió, de trobada, d'intercanvi de diàleg, allà on els ciutadans se senten membres d'una comunitat. I això és prou important com per preocupar-se'n una mica més. L'exigüitat de parcs i jardins al casc antic està en relació directa amb l'habitabilitat. A més abandonament, més despoblació. Serà bo que GUOSA, la immobiliària paramunicipal que vol construir un bloc de pisos a la "plaça" Proa, es plantegi seriosament la possibilitat de modificar el projecte. Amb l'enderrocament, hi ha hagut molta gent que ha redescobert el barri. Deixar-hi la plaça i arreglar els pisos colindants seria un acte de rehabilitació modèlic.

D'UN PRESTIGI INEXISTENT

JORDI PUJULA

No sóc gaire polemista. Probablement no sóc ni polèmic. Però l'article d'en Carles Llorens, secretari del Sr. Arcadi Calzada, gairebé m'obliga a "*malmetre una mica més el meu prestigi intel·lectual*", i contestar-

lo. Si més no per contribuir al debat que sobre el futur de la Garrotxa s'ha obert des de fa unes setmanes. De fet, no queda gaire clar si ell m'acusa, en el meu article de "El Punt", d'ésser massa catastrofista, o bé de culpar de tot Convergència i Unió. Anem a pams. Que la situació de la comarca és preocupant, no és pas una invenció meua. N'hi ha prou de parlar amb la gent. La crisi del tèxtil, la fallida d'un poderós grup de plàstics i sobretot, la mateixa actuació de l'Ajuntament d'Olot amb els seus 42 punts per redreçar la situació, el fet que el nombre de noves llicències industrials ha estat zero en el darrer any, el debat sobre el futur garrotxí endegat des de la Fira, i les consignes polítiques destinades a evitar el catastrofisme en són signes més que evidents. Vol més indicis pel pessimisme? Només el senyor Llorens sembla viure en la millor de les comarques possibles. Que se'ns pretengui vendre la collonada que hem de desmantellar la comarca per passar a l'era post-industrial, sense preveure'n l'altíssim cost social, que el nostre destí ha d'ésser el turisme i la reserva ecològica de Catalunya, està molt bé per a una campanya electoral, però no pas per prendre-s'ho amb resignació.

L'exemple del que ha passat i passa al Ripollès

és massa punyent i proper, com per quedar-nos callats esperant el nou manà. Tanmateix, aquestes idees no són pas meves, i hi ha moltes persones amb prou prestigi intel·lectual que opinen de manera similar. Si molt m'apura, el mateix article de Domènec Moli, a pocs centímetres de la seva filípica, el rebatia amb prou contundència. I si el preocupa, per exemple, el tema de les carreteres, li repetiré l'argumentació de nou. Que els responsables de privar la Garrotxa de l'Eix Transversal, s'ufanin ara d'una bona política de comunicacions a la comarca, és purament i simplement cinisme, com deia l'ex Alcalde Joan Sala.

Si la culpa de tot la té Convergència i Unió? Bé hi ha molta gent que ho pensa, i és vostè que ho diu, però no pas el meu article. Ben mirat però, em sembla prou evident que el poder al país i a la comarca et té indiscutiblement aquesta coalició i com a tal hauran d'assumir les responsabilitats. O no?

Miri, Sr. Llorens, jo en faig ben bé prou d'intentar aplicar una mica de lucidesa al que passa al meu voltant, i dir que no veig clar el futur que se'ns vol imposar a la Garrotxa. El contrari és ser un il·lús preelectoral o viure als llimbs. En aquest sentit, seria millor que deixés de repetir consignes, i pensés per vostè mateix. I encara em permetrà un modest consell. No és pas amb articles com els seus, contra en Tarradellas o contra mi, per citar els més propers, ni amb la seva passada i oblidable estapa de "L'Olotí" que adquirirà un prestigi intel·lectual. Vostè ni tan sols no s'ha adonat que estem a la tardor, i ha estat un mal any per als rovellons i les vaquetes.

CARTES AL ...

SET DOBLE

Per publicar cartes en aquesta secció, heu d'enviar-les a: DOBLE SET, cl. Serra i Ginesta, 5 1r. pis, 17800 - OLOT. És indispensable que el text no sobrepassi les 35 línies mecanografiades, i que l'autor s'identifiqui amb el nom i cognoms, adreça, D.N.I. i un telèfon on localitzar-lo.

Fe d'errors:

L'article d'opinió que amb el títol de "La Malaltia de l'Hospital" vam publicar a la pàgina 9 del número de la setmana passada, havia d'anar signat Tura Soler i no R.E.

El dret a la indignació

Si el fet no ho és, podria esdevenir verídic. El cas és que ens pot il·lustrar. Expliquen que a la platea d'un cinema olotí seien unes noies i al costat d'una d'elles va anar a petar un espavilat que, en el decurs de la projecció, va intentar fotre mà a una. La noia va reaccionar immediatament donant-li una galeta que va ressonar per tota la sala. Immediatament el noi, en veu alta i a les fosques, digué: *Escolta, noia! Si hi tornes altra vegada te'n fotre una altra!* D'aquesta manera la indignació de la noia esdevingué a les oïdes de la resta d'espectadors com un abús d'ella envers el noi o quelcom, quedant tergiversats els fets (la noia avergonyida i el noi encara "gallito").

Doncs bé, tot llegint la pàgina 24 del Diari de Girona del 24 de novembre sobre l'economia i comunicacions de la Garrotxa sembla que passa el mateix.

L'Administració apareix indignada pel derrotisme d'empresaris (per exemple en Joan Sala), intel·lectuals i partits polítics olotins, tot dient que no n'hi ha per a tant. Fins i tot l'eminència gris de CiU a Olot recrimina a en Jordi Pujiula que *malbarata* el seu prestigi intel·lectual. Toma castanya! Tal sembla com si l'oblit, la marginació, el tracte desigual, el canvi d'objectius i un llarg etc. l'hagin patit CiU i l'Administració.

Hom ja no sap si qui cerca ajut psiquiàtric són majoritàriament els empresaris (als qui no deu afectar gens que Hisenda els expremi), els treballadors (sobren llocs de treball i els salaris són molt alts), els comerciants (que paguen pocs impostos i transports i poden vendre molt barat), els estudiants i les seves famílies (que els agrada gastar més en desplaçaments), els consumidors (a Olot preus com enlloc) i un altre etc., o potser són els polítics i càrrecs de l'Administració (la que sigui) els qui, molt preocupats perquè la gent no entén el seu sacrifici i la seva abnegació, necessiten suport moral i ajut psicològic. Hom pensava que el que necessitaven més era al Digestòleg per allò del pedrer amb tant de tiberi o per *empassar-se-les totes quan convé*. Que n'és de ple de malagraits, aquest món. Bé haurem d'anar, al tanto perquè si no ens en fotrien una altra!

Independents Garrotxins

Federalisme? Parlem-ne

Aquest federalisme intermitent del PSC (PSC - PSOE) sembla una carta amagada a la mànega -ara fa pocs dies l'han tornat a ensenyar en ocasió del seu preelectoral congrés extraordinari- que serveix per a distreure l'electorat sempre que els convé. Plantejar-lo, a més, dins el marc de l'actual Constitució espanyola no és cap exercici de pragmatisme, com ens volen fer veure, sinó pur surrealisme.

Un pacte federal -no cal gaire teoria política per saber-ho- només és possible entre socis iguals. En altres paraules: cal l'acceptació prèvia i el reconeixement mutu de la pròpia sobirania. No és el nostre cas perquè Espanya no ens en reconeix cap. Sincerament: aquest federalisme "a la iugoslava" (o a l'espanyola, tant se val) no té credibilitat ni cap atractiu.

La cosa, a més, no s'acaba aquí: després de tants anys de govern PSOEcialista -amb ministres catalans inclosos i molt ben situats, per cert- no s'ha fet ni un sol tímid pas en la direcció que diuen apuntar. Quines penques, nois!

En el seu afany per espantar el personal el senyor Obiols ha arribat a dir que només hi ha un altre projecte alternatiu: l'independentisme d'ERC. Home, gràcies. Però s'equivoca si pensa que ERC vol la independència per fer anar marxa enrera el tren de la història. Els catalans hem d'anar tots plegats endavant, cap a un futur anomenat Europa. I Espanya -aquesta Espanya que us té tan obsedits i que us entossudiu a festejar malgrat els seus "desplantes"- representa, en canvi, el passat. Un passat -en tenim experiència- prou dissortat. Girem full i deixem-lo definitivament enrera.

Us proposem un altre federalisme: Catalunya, lliure i en pau, membre de ple dret d'una nova Europa solidària. Amb els mateixos drets i deures que la resta d'estats europeus, Espanya inclosa. Aquest federalisme europeu més modern i avantatjós i -sobretot- més fiable, sí que ens interessa. I és per això que volem la independència, entre altres raons.

Trobeu que és demanar massa?

Joan Torres (ERC, Olot)

JOVE'S

BOUTIQUE DEL PANTALON

Passeig d'en Blay, 47 - OLOT - Tel. 26 19 31

- Sastreria a mida i confecció (encàrrecs amb 15 dies)
- Varietat en americanes de xeviot
- Gran assortiment de camises i jerseys
- Diversitat en texans

S'accepten targetes
VISA - MASTER-CARD
I CAIXA DE GIRONA

MOBLES PLANAGUMÀ

DISSENY I DISTRIBUCIÓ / OLOT

Bolós, 16
Tel. 26 14 70 Fax 26 38 75
Tallers: Pou del Glaç, 18
Tel. 26 13 87 OLOT

Uns quants veïns del barri concentrats al nou solar, la setmana passada.

...I el sol va il.luminar el barri

Entre eufòrics i impotents, un grup de veïns del casc antic no renuncia a aconseguir que un projecte urbanístic convenientment aprovat i en fase d'execució, se suprimeixi o es modifiqui.

· R. ESTEBAN

Fins que no es va enderrocar l'edifici vell els comentaris del barri eren més aviat d'elogi envers el projecte. L'empresa municipal GUOSA començaria la rehabilitació del casc antic d'Olot enderrocant una casa situada a la cantonada dels carrers Proa i Santa Magdalena, el cor que eufemísticament s'anomena el "nucli antic", però que no té res a envejar a barris poc recomanables de les grans ciutats. Però GUOSA s'autofinança a través de les pròpies rehabilitacions. És a dir, no es pot permeire el luxe de només enderrocar, sinó que per rendibilitzar la inversió després ha de construir pisos i vendre'ls. Amb el benefici obtingut farà altres operacions semblants que vagin modificant l'aire decadent en què ha quedat estancada la zona.

Malauradament, no es va comptar amb la reacció visceral dels veïns. Quan l'enderroc es va consumir, el solar resultant ha evidenciat tant la necessitat d'una plaça (és l'únic barri d'Olot que no en té cap) que fins i tot des de l'equip de govern municipal es va témer una reacció com la que s'ha produït. Un regidor convergent deia a títol personal a aquesta redacció: *Com més dies tardin a aixecar l'edifici nou, pitjor.* La sentència ha resultat ésser clarivident, perquè a mesura que avança el calendari la pressió popular va en augment. Fins i tot el solar s'ha convertit en punt de peregrinació per a molts ciutadans d'altres barris,

assabentats de com és d'espectacular el canvi que ha experimentat aquell tros del casc antic. Els pocs veïns que queden al barri, el migdia surten a la finestra o al balcó per experimentar l'escalfor dels raigs del sol a la cara i acumulen les flors prop de les eixides. Estan assaborint una sensació nova i no es rendeixen a l'evidència que el sol per a ells serà només passatger, i que dintre de poques setmanes, quan el nou bloc sigui cobert, els carrers tombaran a la penombra.

Volent parlar amb el Conseller

Els veïns directament afectats compten amb el suport de l'Associació de Veïns del Carme i del Tura. La seva presidenta, Janina Pagès, juga un rol delicat perquè és vocal de GUOSA. *Com a presidenta de l'AA.VV. dono suport a la gent que s'ha mobilitzat, però com a membre de GUOSA he de dir que ja és massa tard per fer res.* Efectivament, les protestes veïnals arriben a deshora, ja que la setmana passada es va adjudicar l'obra i d'aquí a pocs dies començaran a aixecar parets. Quan el projecte fou exposat al públic no hi va haver al·legacions. És lògic, explica Anna Valeri, líder de les protestes, *perquè era inimaginable el canvi que ara hem vist.* Els afectats, lluny de rendir-se, han anunciat que es posaran en contacte amb el Conseller

L'empresa, aparentment impossible, la mou la il·lusió de qui no havia vist mai aparèixer el sol dins casa seva i no s'havia imaginat com és d'agradable disposar d'una plaça àmplia enmig de carrers estrets i humits.

de Benestar Social perquè visiti el casc antic, vegi el solar, i opini. També li pensen explicar el grau de degradació en què es troba el barri, en entendre que l'Ajuntament els té completament marginats. *L'Alcalde no ens ha volgut rebre,* diu contudentment Anna Valeri.

Alternativa

El projecte de GUOSA preveu edificar un bloc de quatre plantes a partir d'una línia quatre metres més enllà que la façana vella, de manera que els carrers Proa i Santa Magdalena quedin més amples. Entre el bloc nou i els darreres dels edificis que donen a l'Avgda. 11 de Setembre hi deixaran una plaça interior. Els veïns pensen que aquesta plaça no tindrà mai sol i que serà un lloc ideal per a la concentració de drogaddictes.

Proposen que l'edifici es retiri cap a endins i la plaça sigui exterior. Però la idea deixa sense sol la meitat dels pisos a construir, segons justifica GUOSA.

Cada dia hi ha una petita concentració de veïns al nou solar per comentar la injustícia que, al seu entendre, es fa al barri. Quan s'acosta l'hora de dinar cadascú se'n va a casa seva, ben abrigats de la humitat i amb passes ràpides enmig de les ombres que projecten les velles parets dels carrers tristos i foscos.

L'Administració critica el pessimisme sobre l'economia garrotxina.

El Conseller d'Indústria de la Generalitat i la Presidenta del Consell Comarcal, divendres passat van treure importància a la psicosis de crisi provocada per algunes manifestacions emeses des de determinats sectors locals les darreres setmanes. El Conseller Subirà, que era a Olot per inaugurar l'estació permanent de la Inspecció Tècnica de Vehícles (ITV), es mostrà optimista en analitzar les perspectives econòmiques de la comarca, tot i que va reconèixer que La Garrotxa està passant un moment baix. Per la seva banda la Presidenta del Consell Comarcal, Isabel Brussosa, va rebutjar el derrotisme a què semblen abocar els sectors crítics, i comparà el moment que travessa aquesta zona amb la conjuntura mundial: *No podem aspirar que La Garrotxa vagi bé si el món occidental va malament.* Respecte a les manifestacions de signe contrari recentment publicades, la Presidenta del Consell opinà que *estan reflectint la realitat de manera alterada.*

Les declaracions de Subirà i Brussosa foren de signe semblant a les que va fer a mitjans d'octubre el Conseller d'Economia i Finances, Macià Alavedra, quan va venir a inaugurar el parking de l'estació d'autobusos.

El representant del Govern català també va treure ferro a la suposada crisi, emmarcant-la dins les dificultats que passen alguns sectors de tot el país.

Alguns dels assistents durant l'acte dels Amics d'Olot, dijous passat.

Creen un grup de pressió per rellançar l'economia de La Garrotxa

Un grup de ciutadans, pertanyents a diversos col·lectius professionals, han decidit convertir-se en grup de pressió per exigir a les autoritats locals i comarcals la urgent posada en marxa dels diferents plans estratègics per a La Garrotxa que s'han projectat recentment. Els integrants del grup parteixen d'una anàlisi molt pessimista de la situació econòmica actual, i d'una desconfiança sobre la capacitat dels polítics locals.

· RAMON ESTEBAN

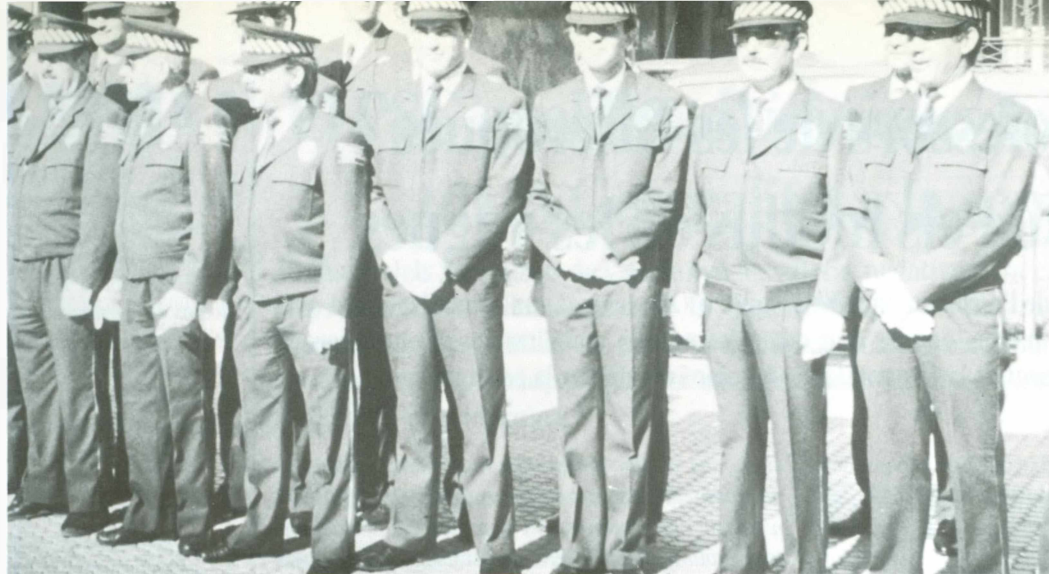
Dijous passat l'associació "Amics d'Olot" va convocar cinc reconeguts professionals garrotxins a un col·loqui sobre el model de creixement que necessita la nostra comarca. Els convidats eren el geòleg Josep Maria Mallarach, l'enginyer Josep Santandreu, l'arquitecte Ramon Fortet, la geògrafa Margarida Castanyer i l'empresari Joan Sala. A l'acte, celebrat als locals de l'Orfeó, hi assistiren trenta-cinc persones més, entre ells industrials, banquers, professors i economistes, que intervingueren en alguns moments del debat. Tots els qui es van pronunciar van coincidir a qualificar la conjuntura econòmica olotina en clau negativa. El qui utilitzà un llenguatge més dur, en la línia de les seves darreres intervencions polítiques, fou Joan Sala i Villegas. L'empresari i ex-Alcalde no va dubtar a dir que la situació és *catastròfica*, i que l'actitud passiva dels polítics locals *ha estat una estafa*. Joan Santandreu opinà que *La Garrotxa és una comarca antiquada* i que *la davallada que estem travessant era previsible deu anys enrera*. Per la seva banda l'arquitecte Ramon Fortet -autor d'un projecte de carretera per unir Vic, Olot i Figueres, alternativa a l'Eix Transversal-

insistí en la importància d'una bona ordenació del territori, i Josep Maria Mallarach -ex-director del Parc Natural- es refermà en la conveniència de no emprar només índexs mercantilistes quan s'evalua l'estat d'una comarca. Margarida Castanyer fou més condescendent en qualificar la crisi de La Garrotxa com una transició entre un model industrial i un altre de post-industrial. En qualsevol cas, la lectura de tots els convidats fou que és imprescindible una acció ràpida per sortir d'una situació estancada. Quant al model a adoptar, el que va aparèixer com a més convenient és *un equilibri entre indústria i turisme*, entenent que, segons es va afirmar, en aquests moments l'entorn natural ben conservat és un fet diferencial atraient per als empresaris forans. Fou l'enginyer Josep Santandreu qui concretà les passes a seguir a partir del moment en què decidissin constituir-se en grup de pressió: *Elaborar urgentment un model de creixement, consensuar-lo i exigir la ràpida posada en marxa d'un pla per aconseguir el model*. Al final de la reunió es decidí convocar-ne una altra de la qual haurien de sortir actuacions concretes.

ELS AMICS I LES ESTRATÈGIES

Tant "Amics d'Olot" com els plans estratègics comarcals són fenòmens recents. D'una banda, els "Amics" van aparèixer com a conseqüència dels resultats electorals del 26-M. Els seus caps visibles són Joan Serra, Pep Fargas i Xavier Rusalleda, membres destacats de la llista d'Iniciativa per Catalunya presentada a les darreres municipals. Segons han explicat ells mateixos, el fet de no haver aconseguit cap regidor els va animar primerament a fer una mena d'"Ajuntament paral·lel" i, un cop descartat, a constituir-se en grup d'opinió. Es reuneixen un cop al mes amb un convidat o convidats, i a partir del debat es fan propostes concretes. L'única acció coneguda dels

"Amics" fou la caricatura del cartell de les Festes del Tura, titulat "Desfetes d'altura", en el qual es denunciaven diverses mancances urbanes. Per altra banda, la preocupació per l'esdevenir de La Garrotxa va sorgir, curiosament, després de les eleccions. Cap dels grups actualment representats al Consistori no va centrar el seu discurs electoral en l'aparent crisi econòmica local. Fou més tard, coincidint en els debats organitzats per Sant Lluc, que aparegueren el Pla de Viabilitat per a les comarques de Girona, redactat per l'Alcalde Macias, els 42 punts per a la millora econòmica de la ciutat, obra de l'equip de govern municipal, i el Pla Estratègic per a La Garrotxa, endegat pel Consell Comarcal.

L'Ajuntament demana mossos d'esquadra per a Olot

L'Ajuntament d'Olot va acordar, dijous, demanar a la Generalitat la instal·lació d'una comissaria de mossos d'esquadra a la ciutat. Aquesta decisió es va prendre en el decurs d'una sessió plenària marcada pels temes policials, ja que també es donà a conèixer la circular que el regidor de Seguretat Ciutadana ha tramès a la Policia Municipal perquè els agents saludin militarment tres autoritats locals i comarcals.

· REDACCIÓ

La moció que va presentar el grup municipal d'ERC, en la qual es demanava la instal·lació d'una comissaria de mossos d'esquadra a Olot, fou aprovada per unanimitat per tots els grups del Consistori. En l'acord final, i a proposta de CiU, s'hi va afegir el compromís de l'Ajuntament de cedir uns terrenys per a la construcció de la caserna.

La discussió d'aquesta proposta va servir per a exposar les postures de cada grup respecte als temes de seguretat ciutadana. En aquest sentit el portaveu del PSC, Albert Bramon, tot i donar suport a la proposta, recordà que el seu grup és més partidari de potenciar la Policia local, com a cos únic de la ciutat i amb el finançament de totes les institucions.

El més crític fou el regidor del PP, Joaquim de Trincheria, que qualificà la Guàrdia Civil com un cos de caràcter rural, posant en dubte el sistema de

coordinació que puguin tenir amb la Policia Municipal. L'opinió de Trincheria que la Guàrdia Civil és un cos que no està preparat per actuar a la ciutat, no la comparteix el regidor de Seguretat Ciutadana, Joan Corominola, el qual considera que si fos així *no tindria cap sentit que tinguessin la caserna al nucli urbà*.

Tampoc no hi va estar d'acord l'Alcalde d'Olot, Pere Macias, que considera necessari superar aquest concepte anacrònic *que atribueix a la Guàrdia Civil funcions estrictament rurals*.

Precisament el Consell Comarcal va aprovar, a principis de mes, una altra moció demanant una dotació de mossos d'esquadra per a La Garrotxa. El pla de desplegament policial redactat per la Generalitat, preveu la destinació d'una sola dotació per a tota la província de Girona.

SALUDAR MILITARMENT

Un altre tema que es va tractar en el Ple, a instància del regidor del PSC, Joan Romero, fou el de la circular que el regidor de Seguretat Ciutadana, Joan Corominola, ha fet arribar a la Policia Municipal obligant els agents d'aquest cos a saludar militarment. Corominola indicà que *això no significa que els agents s'hagin de quadrar amb un cop de taló, sinó posar-se la mà al cap per saludar-nos*. Pere Macias afegí que la decisió de tirar endavant aquesta circular es va prendre després d'haver comprovat que els agents evitaven saludar les autoritats i els regidors.

Segons Macias, *hem passat d'una altra època en què es quadraven davant nostre a ara que no ens donaven ni el bon dia*. Per a l'Alcalde aquesta mesura pretén, només, establir una fórmula de

respecte com es fa en altres llocs. Segons va explicar Corominola, els agents l'hauran de saludar a ell, com a responsable de seguretat ciutadana, la presidenta del Consell Comarcal, Isabel Brussosa, com a màxima autoritat comarcal, i l'Alcalde, Pere Macias.

Amb tot, també es vol que se saludin correctament la resta dels regidors i per això es faran arribar a la Policia Municipal les fotografies dels membres del Consistori olotí. Tant el portaveu socialista, Albert Bramon, com el d'ERC,

Joan Barnadas, consideren que aquesta és una decisió "militarista" que s'aplica a un cos que no és militar. Barnadas creu que n'hi hauria prou que se saludés amb un "bon dia" sigui l'Alcalde, sigui la presidenta del Consell o un ciutadà del carrer.

BREUS

Condecoracions El Ple de la setmana passada va deixar sobre la taula una proposta de CiU per reformar el reglament d'honors i distincions de la ciutat. El projecte consisteix a unificar totes les condecoracions en una sola Medalla de la Ciutat, en substitució de les tres categories existents ara. La proposta de l'equip de govern indicava que les persones a qui s'havia atorgat la medalla de plata o d'argent continuarien formant part de la llista de condecorats. Com que el text no mencionava la medalla d'or -concedida només a una persona, el general Franco- el regidor del PP es queixà per la manera *pueril i indigna* amb què l'Ajuntament pretenia ignorar aquella distinció. Per la seva banda, ERC s'hi oposà perquè la redacció no era la més adient, i el PSC va proposar que s'estudiés un disseny nou per a les condecoracions.

Ornamentació nadalenca Aquest Nadal serà l'últim en què l'Ajuntament d'Olot es farà càrrec de l'ornamentació típica a la via pública, segons s'ha anunciat des de la Casa de la Vila. A partir del 1992 hauran d'ésser els comerciants o les associacions de veïns els qui, si els interessa, adornin carrers i places amb motiu de Nadal.

Neteja del Fluvià Una representació de l'Agrupació Naturalista de la Garrotxa (ANGx) es va entrevistar, dimecres de la setmana passada, amb el Conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Albert Vilalta, a qui van lliurar un mapa de la comarca on figuraven marcats tots els abocadors incontrolats que hi ha. Segons els naturalistes, Vilalta es va comprometre a estudiar possibles solucions als abocaments il·legals i els va assegurar que a partir de l'any que ve es començaria a aplicar el Pla de Sanejament del Fluvià.

Els professors de les Biseroques aclareixen els motius de les vagues

El claustre de professors de l'escola pública Biseroques d'Olot ha emès un comunicat en el qual intenten deixar clars els motius que els han dut a les recents mobilitzacions, tot acusant el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de falsejar i manipular la realitat.

· REDACCIÓ

La nota dels professors es queixa que l'opinió pública ha estat influïda negativament per la versió que de les mobilitzacions ha fet l'Administració catalana. Per aquest motiu recorden els objectius de les vagues dels dies 29 d'octubre i 21 d'aquest mes, convocades pels sindicats CCOO, UGT, STEs i USTEC, i posen especial èmfasi a assenyalar que la decisió d'anar a la vaga es va prendre per una aclaparadora majoria en un claustre (19 a favor, 1 en contra i 3 vots en blanc). En un paràgraf del comunicat, els professors de les Biseroques diuen textualment: *Esperem que els*

ciutadans d'Olot comprenguin els motius que han originat aquestes vagues. Ens mou només la voluntat que com a professors tenim de millorar l'educació de tot Catalunya, i rebutgen la versió segons la qual les vagues han estat motivades per raons estrictament econòmiques. Els punts en litigi amb el Departament d'Ensenyament són, principalment, l'homologació salarial amb la resta de funcionaris, l'exigència d'un bon pla de millores de cara a la Reforma, la necessitat d'ampliar plantilles, i la conveniència de tenir una formació permanent dins l'horari lectiu.

Els treballadors de COFASA, l'any passat, quan s'anuncià el tancament de la fàbrica.

Una constructora compra la Cooperació

Madrid Calabresa, S.A., empresa dedicada a la construcció i a les promocions immobiliàries, ha comprat l'edifici de la Cooperació Fabril, S.A., COFASA, per cinc-cents milions de pessetes. Els nous propietaris tenen la intenció d'aixecar-hi pisos. Amb aquesta operació es dona per suposat que els treballadors afectats pel tancament de l'empresa podran cobrar les indemnitzacions pendents.

· REDACCIÓ

Segons informacions provinents de fonts sindicals, el document de compra - venda es formalitzarà aquesta mateixa setmana, preveient un lliurament de diners immediat i la resta en terminis. Madrid Calabresa, S.A. pagarà cinc-cents milions, amb els quals cobrirà les indemnitzacions als quasi dos-cents treballadors de COFASA, aixecarà alguns embargaments, i es farà càrrec d'unes hipoteques que a hores d'ara afecten l'edifici. El cobrament efectiu de les indemnitzacions, però, dependrà dels tràmits legals respecte a la declaració d'insolvència de l'empresa fallida. Tot i així, fonts sindicals calculen que el cobrament es podria realitzar abans de sis mesos.

La crisi de la popular Cooperació, dedicada a la filatura

i gèneres de punt, va iniciar-se fa tres anys, quan es van donar els primers símptomes d'importants dèficits en els comptes d'explotació. Però no seria fins l'any passat que la davallada es materialitzaria en el tancament, succeït el mes de juny. Abans del tancament l'empresa ja havia acomiadat més de la meitat de la plantilla, cosa que va provocar una de les poques mobilitzacions laborals que Olot ha experimentat els darrers temps.

Per altra banda, amb anterioritat a les negociacions amb Madrid Calabresa, S.A. s'havia especulat amb la possibilitat que l'edifici de l'antiga factoria allotgés un hipermercat. Aquest projecte va comptar amb un contudent rebuig dels comerciants de la ciutat.

BREUS

Flor de Fajol Aquest proper diumenge dia 11, l'Associació Cultural i Sardanista Flor de Fajol celebrarà la festa de cloenda de la temporada. Els actes començaran a les 11 del matí amb una missa a l'església del Tura per continuar a les 12 amb un concert de música per a cobla al teatre del Casal Marià, a càrrec de la cobla Montgrins. La diada s'acabarà amb un dinar de germanor, en el decurs del qual es lliuraran els trofeus als membres de les colles sardanistes de l'Associació.

Jubilats Sant Jordi Per al dia 17 de desembre, el Club de Jubilats Sant Jordi d'Olot ha organitzat la Festa de Nadal, que consistirà en una cantada de la coral, ball, berenar i sorteig de lots. Per al dia 20 d'aquest mes també hi ha prevista una excursió de pre-Nadal al Far, i els dies 23 i 27 un Pare Noël recollirà les cartes dels nets, familiars i amics dels socis.

Cobren les indemnitzacions Els treballadors afectats pel tancament de l'empresa Hildos del Fluvià, de Sant Joan les Fonts, començaran a cobrar les indemnitzacions aquest mes, segons han afirmat fonts de la UGT. Aquestes indemnitzacions provenen del fons de compensació salarial, i en total afecten 58 treballadors d'aquesta empresa, que va tancar les portes l'any 1989.

Queixes per la nova senyalització El canvi de senyalització que s'ha fet al carrer Josep Ayats, d'Olot, passant de doble sentit de circulació a sentit únic, ha provocat les queixes dels veïns de Sant Pere Màrtir. Els veïns consideren que el canvi efectuat els perjudica pel que fa a l'accés a l'avinguda Reis Catòlics, que ara s'ha de fer pel Passeig de Barcelona o altres carrers menys accessibles.

Arranjament de camins L'Ajuntament de Santa Pau té previst arranjament i pavimentar els camins rurals del seu terme municipal. Aquesta obra serà possible gràcies a un programa del Departament de Medi Ambient, que contempla la millora de les cases rurals situades en parcs naturals.

Empreses noves

Durant el període comprès entre el juliol i el setembre d'aquest any a la Garrotxa es van instal·lar tres indústries noves i se'n van ampliar dues, equivalents a 27 llocs de treball, segons un estudi de la Generalitat. Agafant aquest darrer indicador com a base, la nostra comarca va al davant del Ripollès i La Cerdanya (entre totes dues només es va crear un lloc de treball), però al darrera del Gironès (134 llocs), La Selva (124), Alt Empordà (58), Pla de l'Estany (48) i Baix Empordà (45). El segon trimestre d'enguany fou millor per a La Garrotxa, ja que es van instal·lar set noves indústries, se n'ampliaren set més i es van crear 33 llocs de treball.

Parcs infantils

El Ple de l'Ajuntament d'Olot va aprovar dijous per unanimitat una moció d'ERC en la qual se sol·licitava la millora dels parcs infantils de la ciutat. La moció republicana indicava que algunes instal·lacions d'aquesta mena es troben en un greu estat d'abandonament. El regidor de Serveis, Jordi Freixas, va manifestar que s'han adquirit nous aparells per substituir alguns dels existents, i que la intenció de l'equip de govern és realitzar les substitucions de manera periòdica.

Túnel de Bracons

L'Ajuntament de Sant Esteve d'en Bas ha encarregat un estudi sobre el possible impacte que el futur túnel de Bracons i els seus accessos tindran per a l'agricultura del municipi. El treball el farà un equip tècnic encapçalat per l'enginyer Josep Santandreu.

El PSC qualifica d' *iròniques* les inversions de la Generalitat a la comarca

El Partit dels Socialistes de Catalunya ha valorat negativament el tractament que rep La Garrotxa en els pressupostos de la Generalitat per a l'any vinent. El diputat Daniel Tarradellas ha qualificat les partides destinades a la nostra comarca com *una ironia*, i ha mostrat la seva preocupació perquè els pressupostos preveuen un Laboratori Lleter sense indicar on es construirà.

· REDACCIÓ

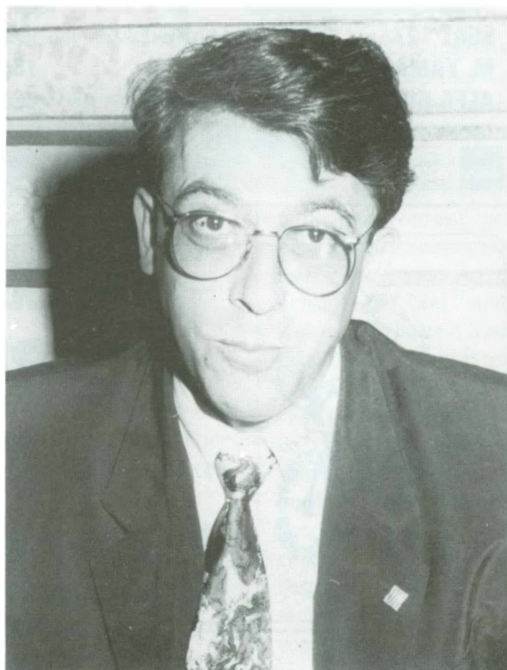
El Govern català preveu invertir a La Garrotxa un total de 1.324 milions de pessetes l'any vinent, segons els pressupostos. El PSC, tal i com va informar dilluns Daniel Tarradellas, al·legarà contra les partides destinades a la nostra comarca en entendre que *no suposen cap esforç per redreçar la delicada situació econòmica que vivim*. Dins la general lectura negativa que els socialistes fan d'aquestes xifres, l'apartat dedicat a les carreteres és el més criticat. En total, les inversions en aquest sentit pujaran a 776 milions, desglossats com segueix:

-Millora del paviment i traçat de la C-152 entre el límit de La Garrotxa - Les Planes - Túnel de Bas - Olot, 418 milions. -Millora de la xarxa comarcal - local, 100 milions. -Per al túnel de Capsacosta i accessos, 150 milions.

-Ordenació de Santa Pau, 60 milions.

-Ronda Sud d'Olot, 48 milions.

Sobre els cèntims per a actuacions a les vies de comunicació, el diputat socialista assegurarà que estan a anys llum de cobrir les promeses fetes per l'Administració, en referència bàsicament a la carretera de la vergonya (418 milions), i al túnel de Bianya (150 milions). En base a aquestes dades, Tarradellas no va dubtar a manifestar que *una vegada més, els garrotxins hem estat castigats en els pressupostos de la Generalitat en el tema de les carreteres. Una cosa són les promeses, però els*

números escrits són aquests. Quant al Laboratori Interprofessional Lleter, reclamat per a La Garrotxa, Daniel Tarradellas es va mostrar molt preocupat perquè en el projecte de pressupostos s'inclou una partida per a la seva construcció, però no s'especifica l'emplaçament.

LA TELE PRIVADA

· GASPAR HERNÁNDEZ

Som uns privilegiats. A principis de l'any que ve alguns sectors de la comarca de La Garrotxa rebran els canals de les televisions privades. Quan a la resta de les comarques gironines encara aniran amb una sabata i una espadanya nosaltres podrem gaudir de la pluralitat i la qualitat de la caixa tonta de l'Estat espanyol. Però malgrat això, la majoria dels municipis de la comarca -molts dels quals encara pateixen problemes per veure els canals públics- continuaran aïllats i, pertant, a la prehistòria àudio-visual. I això és greu en un sentit: tècnicament, segons els especialistes, no hi hauria d'haver cap problema perquè aquestes televisions arribessin a tot el territori garrotxí. Ha estat un pla tècnic fet des de Madrid amb criteris polítics però amb els diners que paguem tots, cosa que fa que nosaltres siguem ciutadans de segona, a diferència dels de Barcelona o Madrid.

Un altre tema és si valen tant la pena les privades com per posar el crit al cel. Segons deia diumenge passat a Presència l'amic Àngel Quintana, el model

que ofereixen les privades és el d'una televisió entesa com a simple eina d'entreteniment, mai com a instrument per a l'educació o per estimular la dignitat humana... amb les privades s'ha començat a dissenyar el camí de l'anomenat grau zero de cultura. L'apassionat Quintana té raó, però la sentimentalitza, i per tant la distorsiona. En primer lloc caldria veure si l'educació s'ha de fer a la tele i no a les aules. I és més. Caldria estudiar si la cultura l'ha de fer (que no vol dir divulgar) la televisió, i si -per tant- l'hem d'entendre amb la mateixa funció que per exemple tenien els diaris després que en Cadalso escrivís les "Cartas marruecas" perquè no sabia quin mitjà utilitzar per criticar.

Potser sí que la cultura d'ara és de consum ràpid i, com el Kleenex, es llença un cop feta servir. Però l'oferta hi ha de ser.

Divendres passat, en un restaurant de Castellfollit, una trentena de clients miraven el programa de streep -tease de l'RTL Plus. I el criticaven. Però primer el miraven.

VEHICULOS DE OCASION

ROVIRAUTO, S.A.

OPEL CORSA	B-GK	660.000 Ptes.
GOLF GTI 16 v.	GE-AD	1.600.000 Ptes.
OPEL ASCONA 1.8 i	GE-S	650.000 Ptes.
RENAULT 5 GTL	GE-N	325.000 Ptes.
RENAULT EXPRESS D.	GE-AD	765.000 Ptes.
RENAULT 5 TX	GE-O	250.000 Ptes.
FORD ESCORT 1.3	GE-W	475.000 Ptes.
FORD ESCORT 1.6 XR 3	GE-F	525.000 Ptes.
SEAT 127	GE-T	60.000 Ptes.
M. YAMAHA TZR-80		165.000 Ptes.
ALFA ROMEO 1.5	GE-AB	625.000 Ptes.

CONCESSIONARI

c/. Vilanova, 30 - 32 - OLOT
Tels. 26 03 62 - 26 14 04

BICICLETES TARRÉS

Avgda. Girona, 29
Tel. 26 99 78 OLOT

Recorda: Bicicletes Tarrés,
les que corren més...

ROVER

JOVICAR, S.A.

Avgda. Girona, 7
17800 - OLOT
Tels. 26 15 75
26 23 40

SEAT TERRA	GE-AG
FORD FIESTA	GE-V
RENAULT 4 L	GE-O
CITROËN AX 1.1	GE-AL
RENAULT R-5 GTL	GE-J
FORD ESCORT D	GE-T
FORD ORION D	GE-T
SEAT FURA 5 p.	GE-S
METRO MG 1.3	GE-W
RENAULT 18 GTS	GE-L
SEAT MARBELLA	GE-AC
RENAULT R-7	GE-K
FORD FIESTA	GE-I

FIVESA

SERVEI A DOMICILI DE:

- GAS-OIL A - B (Automoció)
- GAS-OIL C (Calefacció)
- PETROLIS

Tel: 26 08 68 (Contestador Automàtic)
Tel: 27 03 82

Referèndum a Besalú

dilluns vinent l'Ajuntament de Besalú farà públics els resultats del referèndum sobre on s'ha de fer el mercat setmanal. Segons ha explicat a DOBLE SET l'Alcalde Joan Pèlachs, es vol informar els veïns abans que l'Ajuntament prengui una determinació. En aquest sentit cal recordar que el referèndum no és vinculant, i que haurà de ser la corporació la que decideixi finalment si el mercat es fa al Firal o a la plaça de la Llibertat.

Insonorització a Tortella

Abans de la primavera, l'empresa Sillería Vergés, dedicada a la fabricació de cadires, insonoritzarà la factoria, segons s'ha compromès davant l'Ajuntament. La mesura es prendrà a resultes de les queixes d'alguns veïns de la població.

Escolarització rural. Les escoles de Santa Pau, Mieres i Riudaura han cursat una petició al Departament d'Ensenyament de la Generalitat perquè es creï una Zona d'Escolarització Rural, el que facilitaria l'obtenció de més recursos materials i humans. Si el govern català acceptés la petició, seria la segona zona d'escolarització rural de què disposaria la Garrotxa, ja que n'existeix una altra que abasta Sant Jaume de Llierca, Montagut, Argelaguer i Tortellà

Kim Domene En Kim Domene, està ultimant la presentació d'una exposició a Reus, a l'hora que aprofitarà l'ocasió per presentar un important llibre monogràfic que recull la darrera obra de l'artista olotí. La portada d'aquest setmanari és també la portada del llibre que es titula Domene. La part literària d'aquesta obra és del prestigiós escriptor i col.laborador d'aquest setmanari Joan Barril.

EL MUSEU I LA VIDA

Joan Barril

Encara s'arrossega la curiosa polèmica preolímpica sobre la famosa figura negra del museu Darder de Banyoles i la seva conveniència de tenir-la exposada o de retirar-la. Caldrà estar agraïts al senyor Darder per haver-nos donat aquesta oportunitat de saber millor com som els catalans de finals de segle vistes les reaccions davant el cas. En primer lloc hem comprovat el papanatisme pràgmatc d'alguns que estarien d'acord amb amagar el cos del delicte durant la temporada olímpica. Aquesta és una de les síndromes dels Jocs: un afany desmesurat i malaltís per "quedar bé", encara que sigui amb la renúncia acomplexada d'allò més genuí. Durant el Jocs escombrarem tots els nostres defectes sota la catifa i quan els il.lustres visitants se'n vagin ja tomarem a treure la nostra rauxa meridional.

L'altra actitud curiosa ha estat la de la defensa a ultrança de la tradició. Són aquells qui diuen: sempre ha estat així i sempre ho serà. No hi fa res l'anacronisme, ni l'evolució de la sensibilitat social, ni tampoc que en l'actualitat existeixin altres mètodes de conèixer el món menys cruentos que els de la galeria dels horrors. N'hi ha hagut prou amb una crítica forània perquè la famosa figura negra es convertís en símbol de la identitat i, com a tal, irrenunciable.

Però queda un tercer grup, potser el més nombrós, de participants en la polèmica. Són aquells qui advoquen per la desaparició del negre per tractar-se d'una evidència del nostre racisme. Corren temps de racisme encobert i fa de mal defensar el racisme descobert. per això volem redimir el negre del museu al temps que ens neguem a veure l'encerclament legal del negre del carer. Qualificar de racista l'exposició de la figura banyolina és fer un flac favor a la causa antirracista. Les idees més progressistes i nobles de la nostra història recent sempre s'han trobat amb un pensament conservador que, lluny de combatre-les frontalment, s'ha dedicat a estrafer-les. Així la igualtat social i laboral de la dona ha hagut d'avançar lentament desfent-se de la imatge agressiva que el feminisme irresponsable havia promogut i que els sectors més tradicional s'havien cuidat a divulgar. L'ecologisme també s'ha vist ridiculitzat en més d'una ocasió per l'esquematisme infantil d'algun dels seus dirigents. I tothom és conscient per la premsa del sistema com a mera litúrgia del món de la droga o fins i tot d'una certa delinqüència.

Precisament ara, quan l'antirracisme exigeix una impregnació serena i profunda entre la societat catalana, resulta que el problema es troba dintre d'una una del museu Darder. Tot fos tan fàcil.

Sense multes L'Ajuntament d'Olot ha començat a repartir un tríptic on s'avisava de les infraccions més habituals dels conductors en matèria d'estacionament. La mesura informativa s'aplicarà un sol dia a la setmana, sempre diferent, al llarg d'uns quants mesos, en substitució de les multes. Amb aquesta campanya es pretén conscienciar els conductors de la conveniència de respectar la normativa d'aparcament a fi que la circulació dins la ciutat sigui més còmoda.

Festes del Tura Pera dilluns que ve hi ha convocada una reunió a la Casa de la Vila de totes les persones o entitats interessades a formar part de la Comissió de Festes del Tura. La participació ciutadana en l'elaboració de la programació és considerada des de l'Ajuntament com una manera de millorar les Festes, i per tant, s'ha fet una crida a l'assistència en aquesta reunió. Serà a les 8 del vespre.

Olot - Tercer Món L'Ajuntament d'Olot ha aportat 850.000 pessetes al Fons Català per al Desenvolupament del Tercer Món. Els diners es destinaran a un projecte que té com a objectiu la millora de les condicions de vida a Etiòpia i el Kurdistan. El Fons Català, fundat entre d'altres per l'Alcalde d'Olot, aplega ajuntaments de tot el Principat.

Roda Musical Aquest dijous a la Roda Musical (Sala Maxim's, a les 10 del vespre), actuarà el RCR Trio, format per Ramon Escalé, Manel Vega i Ramon Díaz. La setmana que ve, el mateix dia, al mateix lloc i a la mateixa hora, la Roda Musical comptarà amb l'actuació del grup Segrest a Montpamasse.

Gossos salvatges tornen a atacar xais a Batet

Un nombre indeterminat de gossos, presumptament salvatges, dijous passat van atacar un ramat de xais a Batet, provocant la mort de dos dels animals i ferides a altres cinc. La darrera vegada que s'havia produït un fet semblant fou la passada primavera.

• **REDACCIÓ**

L'atac dels gossos fou la nit del dijous al divendres de la setmana passada, al mas La Canova d'en Grau, de Batet de la Serra.

Segons la interpretació que n'ha fet el propietari de la casa, els gossos van entrar per un forat del reixat que protegeix les ovelles quan es guarden al corral, en mataren dues i en feriren greument altres cinc. El pagès va instal·lar una trampa perquè si els animals agressors tornaven, com així fou, hi quedessin atrapats. Però tot i passar dificultats, la nit següent el gos o gossos es van poder escapar.

Des de divendres passat no s'ha tingut notícia de cap més atac d'aquestes característiques. Com a mesura de prevenció, alguns pagesos de Batet estan preparant unes batudes.

Entre el mes de maig i el darrer dijous no s'havia produït un fet semblant a La Garrotxa. Aquella vegada l'escenari fou el mateix que ara, el terme de Batet. A diferència de l'atac de la setmana passada, en el de la primavera moriren molts més caps de bestiar i van restar perjudicats diversos ramaders de la zona. Malgrat que no hi ha una confirmació oficial al respecte, els indicis porten a suposar que els animals agressors són gossos dels anomenats "salvatges".

Es tracta d'una derivació agressiva de gossos que anteriorment havien estat dòcils. Segons els experts, un gos domesticat i normalment tranquil es pot convertir en un animal perillós o salvatge a causa de determinades actituds dels seus amos. Moltes vegades s'ha detectat que els gossos salvatges havien estat abandonats pels seus propietaris.

Rescaten dos cadàvers a la comarca en un mateix dia

Divendres passat es van rescatar els cossos de dues persones que presumptament s'havien tret la vida. L'un va aparèixer sota el pont de Sadernes, i l'altre a la vora del riu Turonell, a Besalú. En ambdós casos els bombers i diversos voluntaris havien iniciat la tasca de recerca.

El cos trobat a Sadernes pertanyia a Ll. C. T., de 57 anys, veí de Barcelona, que havia estat un popular guia de muntanya. Per altra banda el cos de F. G., de 70 anys, veí de Besalú, fou trobat en un marge del riu Turonell, després que els seus familiars denunciaren la seva desaparició el dia abans.

Atropellament mortal al Vial Sud

La veïna d'Olot Pilar Puigdemont, de 74 anys, va morir dilluns a conseqüència de les ferides ocasionades en ésser atropellada per un cotxe a l'avinguda Sant Jordi. El fet succeí a dos quarts de 7 de la tarda.

Un any de presó per intentar matar la dona

La secció segona de l'Audiència de Girona ha condemnat el veí d'Olot, J. F. L., a un any de presó per delictes de temptativa d'homicidi. L'acusat es va reconèixer culpable. Els fets succeïren durant la passada revetlla de Sant Joan, i el cas es va fer popular a rel que els seus amics van organitzar una col·lecta per poder pagar l'advocat.

Instal·lacions ITV Dividrens al migdia el Conseller d'Indústria de la Generalitat, Antoni Subirà, va presidir la inauguració de les noves instal·lacions de la Inspecció Tècnica de Vehicles, la ITV, ubicades al polígon industrial Pla de Baix. La nova estació és ara permanent, i ha costat uns tres milions de pessetes. Segons el titular d'Indústria, els conductors de La Garrotxa són, d'entre tot el país, els que més practiquen les inspeccions tècniques. Aquesta dada fou valorada molt positivament per Subirà, ja que demostra que esteu conscienciats per la conservació del medi ambient. En l'acte d'inauguració es va informar que la Generalitat ha signat convenis per desplegar un total de vint-i-quatre estacions com la d'Olot a tot Catalunya, de manera que els conductors del Principat com a molt s'hauran de desplaçar a cinquanta quilòmetres per passar els controls de la ITV.

Rector de St. Joan Durant la Missa de diumenge passat, el capellà de Sant Joan les Fonts, Enric Plantés, va explicar als feligresos que algú havia escrit un paper demanant que se n'anés del poble, (segons publicava dimarts el Diari de Girona). El capellà va mostrar als assistents una fotocòpia ampliada del paper, escrit amb retalls de diari. Mossèn Plantés, en declaracions a l'esmentat rotatiu, va treure importància al fet i no va pronunciar-se sobre el malestar que viu el poble a causa de la marxa de l'anterior rector, Rossend Roca.

Abocador de Beuda El Tribunal Suprem ha desestimat un recurs contra la llicència d'obres de l'abocador de Beuda presentat per l'Ajuntament de Besalú. El Consistori havia recorregut primerament al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, basant-se en suposats interessos particulars de l'Alcalde de Beuda en aquella instal·lació, atès que n'era el propietari.

Federació de Municipis
l'Alcalde de Les Preses, Daniel Terradellas, té prevista la convocatòria dels alcaldes de les comarques de Girona en una trobada per tractar els problemes dels municipis davant les administracions. Recentment en Terradellas ha estat elegit membre del Consell Nacional de la Federació de Municipis de Catalunya, organisme que aglutina els ajuntaments governats pel PSC.

Cooperació St. Joan-Ydes
Els camps econòmic i cultural seran a partir d'ara els temes en què es basaran les relacions entre les poblacions agermanades de Sant Joan Les Fonts i Ydes. A aquesta determinació hi han arribat les dues parts en el transcurs de l'última trobada, feta la setmana passada a la localitat francesa.

Monitors de Nadal
Aquest divendres dia 29 comença el termini per a inscripcions de monitors del "Nadal Diver 91", i s'acabarà el dia 13 de desembre. La convocatòria la fa el Departament de Joventut de l'Ajuntament d'Olot.

Conveni amb el CN Olot
El PSC ha proposat la signatura d'un conveni amb el C.N.Olot per a la utilització de les instal·lacions per part de gent a la qual es recomani l'exercici físic per prescripció mèdica. L'equip de govern s'hi ha oposat per considerar que ha de ser l'Institut Català de la Salut l'organisme que en tingui cura, i no l'Ajuntament.

El nou gerent de l'Hospital negociarà de seguida amb les llevadores

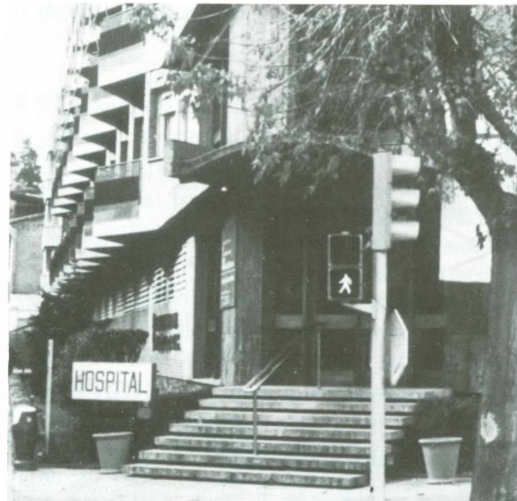
El nou gerent de l'Hospital Sant Jaume, Carles Puig, iniciarà ràpidament converses amb les cinc llevadores que han amenaçat amb plegar a finals d'any. Aprofitant la presentació del nou gerent, l'Alcalde macias va voler sortir al pas dels rumors i es mostrà rotund en desmentir les suposades irregularitats econòmiques en l'etapa d'Eduard Serrat

· R.E.

En la reunió extraordinària celebrada pel Patronat rector de l'Hospital Sant Jaume dimecres de la setmana passada al vespre, es va formalitzar el nomenament de Carles Puig com a nou gerent, en substitució d'Eduard Serrat. El nou responsable del Sant Jaume, va declarar a aquest setmanari la seva intenció d'iniciar converses amb les cinc llevadores que volen deixar la feina a finals d'any. Puig, que s'incorporarà a l'Hospital el proper dia 1 de desembre, no es va voler pronunciar sobre els problemes del Sant Jaume ni va voler comentar les possibles vies de finançament per a la institució. El nou gerent, segons va explicar, ha estudiat la realitat del centre, però no amb la suficient profunditat com per fer gaires valoracions. Puig va indicar que estava assabentat de les especials circumstàncies que han rodejat la gestió gerencial els darrers anys, però evita pronunciar-se al respecte.

Experiència en el Trueta

Carles Puig i Panosa té 36 anys, va néixer a Anglès i és llicenciat en medicina per la Universitat Autònoma de Bellaterra. Després de l'obligat pas pel Sant Pau de Barcelona, el qui ja és gerent del Sant Jaume olotí, va

exercir la medicina assistencial a les comarques de Girona al llarg de cinc anys, per finalment el 1984, incorporar-se a l'Hospital Josep Trueta ("La Residència") com a director mèdic, càrrec que ha desenvolupat des de llavors. Igual com el seu antecessor, Puig és diplomad en gestió hospitalària per Esade, i es confessa un asidu dels cursos de reciclatge que s'organitzen per a metges i directius hospitalaris.

RES DE DESFALC

Amb motiu de la presentació del nou gerent, l'Alcalde d'Olot, en qualitat de president del Patronat, va insistir a desmentir els creixents rumors segons els quals el cessament d'Eduard Serrat va estar motivat per unes presumptes irregularitats a nivell econòmic. Si el divendres anterior Macias havia estat taxatiu afirmant que "si haguéssim sabut alguna cosa així, ja l'hauríem dut als tribunals", el passat dimecres fou encara més rotund i contundent: "Cal fer callar els rumors dels últims dies i afirmar amb tota seguretat que és totalment infundada la sospita de desfalc o

una cosa semblant, tal i com s'ha dit últimament."

A part de les obligades referències al relleu de Serrat per Puig, el president del Patronat explicà que una de les principals i immediates feines del nou gerent serà evaluar l'estat en què es troba el Pla Director de l'Hospital. Aquest document ha estat la base de les darreres reformes i ampliacions aplicades al Sant Jaume, com els nous quiròfans o la planta. Quan a aquesta, s'ha confirmat que entrarà en servei a principis de l'any vinent i que serà inaugurada pel Conseller de Sanitat.

TAVI - TIRA

Joan Barril: La mirada com a gènere

A partir d'aquesta setmana el periodista Joan Barril, comentarista de El País i Catalunya Ràdio, s'incorpora a la llista de col.laboradors de DOBLE SET. A tall de presentació l'Antoni

Mayans li ha fet l'entrevista que segueix, en la qual dona el seu punt de vista respecte a diferents qüestions relacionades amb la feina de periodista.

· ANTONI MAYANS

Era l'estiu del 1987. M'agradaven les entrevistes que publicava a "El Món", però aquella llarga crònica sobre les eleccions a Euskadi em van confirmar el gran periodista que era. Em vaig assabentar que passava els caps de setmana pels volts d'Olot i vaig decidir de conèixer-lo. Acabava d'ésser nomenat cap d'opinió del nou nat "Diari de Barcelona" i vaig pensar que aquesta era una bona excusa per a una entrevista per a "L'Olotí". Malgrat les reticències inicials -"el periodista no ha d'ésser notícia"- deixà anar algunes frases que mereixen titulars. La campanya de l'OTAN, especialment dura, encara era en el record i estava dolgut per l'actitud de la direcció socialista catalana que havia intentat influir en la línia editorial d'"El Món", del qual era aleshores director. L'entrevista, per raons que ara no vénen al cas, no es publicà. Quan ens vam acomiadar, s'offerí per escriure algun article per a "L'Olotí". No eren bons temps: el setmanari iniciava una agonia que el portaria aviat a la desaparició. Ara, amb millors perspectives, Joan Barril comença la seva col.laboració setmanal en aquest setmanari. Una nova excusa per parlar breument -amb idèntiques reticències- d'alguns aspectes de l'ofici de periodista, mentre esperem que es decideixi a escriure el llibre que té previst sobre aquest tema.

-Quina és la raó de la teva col.laboració en aquest setmanari? I per què cada setmana?
Diguem que ens hem trobat. Jo sóc lector de la revista, em dedico a escriure i visc ací els caps de setmana. D'altra banda, per a un periodista és important estar en la premsa gran i en la premsa petita perquè, si no, perdem el món de vista i correm el risc de confondre el nostre nom amb l'aparador que ens acull. Per què cada setmana? Doncs perquè la revista surt cada setmana. Mentre que l'escriptor pot escriure quan li vagi, el periodista no es planteja la freqüència: està obligat a tenir una idea cada quan toca.

-Com serà la teva col.laboració? Fins a quin punt penses implicar-te en la vida local?

Serà una columna oberta. No puc parlar dels temes locals amb el coneixement de causa dels col.legues i de la gent que hi ha nascut. Seria una pretensió inadequada. Ara bé, fa quinze anys que tinc una vinculació emocional amb La Garrotxa i, per tant, la meua mirada no serà ni la del passavolant ni tampoc la del qui se la treballa cada dia. Desconec la problemàtica local pel que fa a la relació del poder local amb els ciutadans, però també són locals les coses que passen al carrer i d'això en puc parlar amb la mateixa autoritat moral que qualsevol altre perquè la mirada, que és l'eina fonamental del periodista, és oberta.

-El periodisme d'àmbit local planteja problemes diferents respecte al periodisme d'àmbit nacional: el major risc del periodista, la immediatesa de la crítica, el contacte personal del periodista amb l'objecte del seu treball. Tu has reflexionat sobre aquest últim aspecte...

Sí, he dit sovint que el periodista és l'administrador de la vanitat aliena. Aquest,

però, és el periodista fàcil, el qui explica o dona veu a la gent que té ganes de parlar. El periodista difícil és aquell que transmet allò que els altres no volen dir o que transmet unes realitats que, sense ell, mai no sortirien a la llum. De fet, parlar de la condició humana del periodista és parlar d'aquest com d'un espia doble: s'enamora del personatge, de la font, i aleshores ja no sap si quedar-se amb la idea que ell té o amb el clima, agradable o desagradable, que ha creat l'altre, amb el problema que, de vegades, si vol servir el lector pot perdre la font, i a l'inrevés. Aquest em sembla que és un dels problemes deontològics que té plantejats la professió.

-Insistent en la qüestió de la vanitat, tu que ets un mestre en l'art del retrat et veuries amb cor de fer-ne d'alguns olotins en aquests moments?

No, i no crec que ho faci. El retrat és la quinta essència de la vanitat, una joia de paraules, un xic com les cartes d'amor que la gent guarda encara que l'amor hagi desaparegut i les treu quan se sent deprimida.

El retrat és fugisser, és el retrat d'un moment. Agraden perquè són curts. És com un caramellet, dolç però que no alimenta.

SANCHEZ INSTAL·LACIONS

DOMÈSTIC: Electricitat - Lampisteria - Calefacció - Gas

INDUSTRIAL: Dosificació per a productes - Pneumàtica
Automatització de màquines - Manteniment

c/. Olot, 11 Tel/Fax. 68 73 69
M O N T A G U T

Venc Torre a les afores d'Olot Zona Residencial,
acabats de luxe. Tel. 26 53 50

Venc Pis planta baixa semi nova Amb mobles de qualitat, 3 habt., cuina-menjador, bany i jardí. Molt assolellat. Preu: 5.500.000 Ptes. Tel. 26 25 85

Venc Casa planta i pis a Bonavista 4 habitacions, cuina-menjador, garatge i jardí. Acabats de qualitat. Nova per estrenar Tel. 26 54 08

TRENCACLOSQUES

ESTHER SANTALÓ

Eh, tu, escolta! Ets feliç?”

S'havia llevat amb aquest interrogant al cap. Com podia ser que, després de tants anys de vida rutinària i monòtona, la consciència el desvetllés amb preguntes metafísiques? El dia abans no havia passat res d'extraordinari que justificqués aquest plantejament filosòfic de la vida. I, tanmateix, aquella pregunta impertinent no el deixava tranquil.

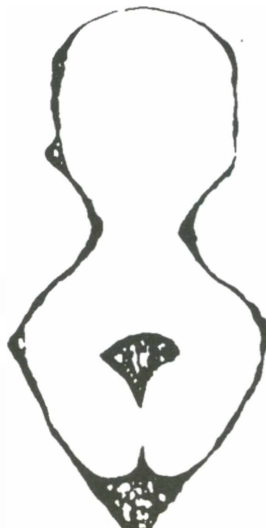
Ja se n'hauria d'haver malfiat quan, en sonar el despertador a les set menys cinc, com era norma des de feia massa temps, li havia semblat sentir la veu d'una sirena xiuxiuejant-li manyagueries a cau d'orella. Ni la dutxa d'aigua freda, pocs minuts després, no acabava d'esborrar-li el neguit d'aquella veu. Ell, un funcionari de l'Estat, assenyat i respectable, ben casat i de sòlida posició, no es podia permetre tenir tals visions. Per quina mena d'home el podrien confondre! S'esgarriava només de pensar-hi. No ho havia d'explicar ni a la seva dona, perquè acostumava a destapar tots els secrets de la casa a la mínima ocasió; un cafè, unes pastes i la reunió diària de les amigues eren suficients per encetar una conversa de la més pura xafarderia.

Després d'haver analitzat la situació, notava encara un cert malestar a l'estómac. Pragmàtic com sempre, es diagnosticà un lleu mareig matinal. Disposat a preparar-se una camamilla en lloc de l'habitual cafè dels matins, anava a obrir la porta de la cuina quan va tornar a sentir, aquesta vegada ben clarament, una dona que cridava: “Ets feliç?”. Les paraules feien olor de mar i, alçant el cap, va entreveure uns llavis gruixuts dins una petxina. Durant uns minuts va quedar-se quiet, mirant el sostre i amb la tassa a les mans, esperant que l'al·lucinació no s'acabés d'esborrar. En baixar lentament la vista, va notar que no era sol a la cuina i això li va produir un dolç tremolor. I si la propietària d'aquells llavis sensuals havia vingut a interrogar-lo personalment? “Mira que n'ets, d'encantat!” -va sentir que li deia la veu femenina. Però ara li va sonar molt més discordant, fins i tot desagradable. De cop es va veure ell mateix parat al mig de la cuina, encara en pijama, i amb la seva dona

al davant que l'observava de manera estranya. No havia preparat la camamilla i el rellotge marcava tres quarts de vuit. Sense gosar mirar aquella dona amb qui s'havia casat, va donar-li la tassa i va córrer cap a l'habitació.

Sempre anava a l'oficina pel mateix camí. Aquella era una hora de molt de trànsit i circular pel centre de la ciutat venia a ser una bogeria. Havia descobert, però, que passant pels afores, tot vorejant el mar, i agafant la primera carretera després del barri de la Creu, arribava a la feina més aviat que els altres sense haver de patir cap mena d'embús. Mai no l'havia explicat a ningú, el seu camí, i quan li demanaven quin era el secret de la seva puntualitat, tenia sempre la mateixa resposta a punt: “L'ordre i el mètode ajuden a trobar la felicitat”. Ho deia convençut, amb una rialleta de satisfacció i, tot i que no ho entenia ben bé, li agradava la impressió que produïa en els altres. Avui, quan per primer cop en deu anys arribaria tard a la feina, no podria fer servir la seva frase. Els explicaria la visió i l'escena de la cuina? Els diria que, en realitat, els sermonejava amb una cita que havia trobat dins una rajola de xocolata? El mar tenia un color especial, aquell matí, i li enviava una olor coneguda. La immòbil silueta de les embarcacions, coberta per la brillant llum del sol, contrastava amb l'activitat que respirava el port. Mentre comprava un passatge per a Gran Canària, un mariner cantava: “Muequita linda, de cabellos de oro, de dientes de perlas, labios de rubí...”

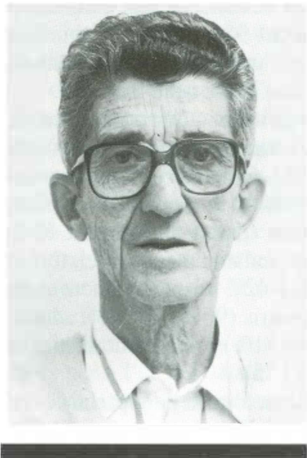

◆
En baixar lentament
la vista, va notar
que no era sol a la cuina
i això li va produir
un dolç tremolor.
◆

TRACTES AMB EL MOLINER

RAMON LLONGARRIU I MONSALVATGE

De moliner mudaràs, que de lladre no podràs. Aquesta és una sentència cruel que passa tots els moliners pel mateix sedàs com si a l'ofici hi anés aparionat el trafiqueig de lladregot.

Per fer una mòlta al molí d'aigua el moliner cobrava la *moltura* que li corresponia per consuetudinari dret de *molturar*, això és, una quantitat de gra que separava amb una mesura anomenada *molturet*, un estri d'aram amb mànec, d'una capacitat d'un quilo, aproximadament. També hem trobat aquest instrument amb el nom de *llossa*. Normalment, el moliner separava quatre molturets per quartera en tota classe de grans, tant si es volia farina per fer pa com farinats per al bestiar. La nostra quartera de blat pesa uns seixanta quilos i es divideix en quatre quartans (en algun lloc mesura/es), i el quartà en sis mesurons. El picotí, aquí, no és conegut. En algun molí proper a una vila el dret de molturar era de quatre mesures per al blat de moro i tres per a l'ordi, fajol o barreja de grans. Moldre blat de moro era difícil, i més quan el client volia fer-ne farina per barrejar amb la del blat per fer-ne pa. Tot i prendre més moltura, hi havia moliner que s'hi neguitejava i preferia que no hi anessin. Feia gastar molta d'aigua i mai no s'acabava.

El molí de pedra -com també s'anomena el d'aigua, per raó de les moles, que són de pedra- feia farina i segó -segon en la parla del país- i, si disposava de torn per garbellar bé, amb sedassos de diferents mides, també separava les quarteres i els trits. Un molí tan ben equipat se l'anomena *maquillero*, que sembla un castellanisme derivat de "maquilar", ço és, molturar. La quarta és un segó petit i els trits petites partícules de la pell del blat i d'altres de la primera capa del gra pelat que s'aprofitaven per a l'aviram, tot i que eren prou bones per panificar. Allò més habitual, però, era que les dones passessin la farina a casa, abans de pastar, per un torn o un sedàs. Els solien quedar els trits i en resultava el pa *moreno*.

Per molturar una quartera de blat s'hi solia

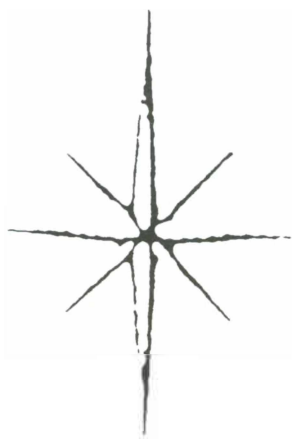
passar cap a una hora. Depenia de l'aigua de què es disposava i, també, de si les moles -setial i mola- eren picades i estriades de poc, una operació que es feia aixecant la mola, a braços, amb instal·lacions senzilles o amb la *cabra* els més ben dotats, i treballar-la amb el punxó, l'escoda i la buixarda. Després d'aquesta operació primer es molia gra per al moliner per tal de fer el *forment* del molí, és a dir, fer que les estries de les dues moles i tota la vora del *riscle* (tap de les moles) quedessin plenes de farina perquè això es quedava a dintre i, si hagués estat una mòlta d'un client, hauria quedat perjudicat per la merma.

Quant al rendiment, una quartera de blat o gra similar perdia un quilo, a part la moltura, naturalment. El blat de moro podia perdre de tres a quatre quilos. La farina, però, fa més embalum que el gra i calia entatxonar-la al sac, picant a terra o ensitjar-la amb l'ajuda d'un pal.

Per criticar els moliners tothom hi està a punt i mai ningú no ha explicat que hi havia client que era un janfotre i, quan no el veien, robava gra de la moltura del moliner. D'altres no trobaven mai bé els comptes entre gra i farina, o feien passar per quartera justa un sac al qual havien curullat la mesura. Per evitar discussions i anar a dreta llei, el moliner proposava de pesar els sacs abans i després de la mòlta i tots contents. Al molí de la Coromina de la Vall del Bac no calia fer-ho perquè a la tramuja hi havia unes incisions que indicaven la quantitat de gra a cada nivell. I fora raons.

Del moliner diuen -o deien, és clar- que tira l'aigua cap al seu molí. Però si ell no la hi mena, qui ho faria?

❖
Per evitar discussions
i anar a dreta llei,
el moliner proposava de
pesar els sacs abans i
després de la mòlta i tots
contents.

El català a l'empresa (L'hora de la veritat)

“Salut i pessetes: la resta són punyetes”. Aquesta és una dita popular clara i concisa, com ho solen ser les dites populars. Probablement resumeix el que han estat els valors col·lectius

principals dels catalans durant, almenys, els últims cent cinquanta anys. Pensem, si no, com alguns diuen humorísticament “pàtria” i assenyalen la pròpia cartera.

· JOAN PUJOLAR

S'ha insistit molt, i amb molta retòrica, que l'essència de la pàtria és la llengua. Pot ser que els qui diuen una cosa i els qui diuen l'altra siguin gent diferent. Però resulta que vivim al mateix país. Aleshores, és interessant preguntar-se “què passa quan la cartera i la llengua es troben?”. El senyor Pich (de La Catalana, S.A.) i el senyor Fabra, se saluden quan es troben pel carrer? En aquests moments en què la Generalitat concentra els seus esforços precisament a promoure el català a l'empresa, sembla que és oportú de parlar d'aquest tema. El que segueix és un estudi sobre la situació de l'ús de la llengua catalana en empreses olotines, elaborat amb motiu de la “Beca Especial de Sociolingüística” dins la primera edició de les Beques Ciutat d'Olot. L'estudi partí de les dades extretes del padró municipal de 1986, dels serveis territorials del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, i d'una enquesta practica-da a una mostra de 106 empreses olotines. Aprofito per agrair la col·laboració de l'Ajuntament, de la Generalitat i de les persones que hi van col·laborar. M'abstindré de donar excessius detalls tècnics. Els entusiastes tenen l'estudi sencer a la seva disposició a l'Arxiu Municipal. Començaré per un resum de les dades demogràfiques. Després entraré a descriure els resultats globals de l'enquesta. I finalment faré unes quantes reflexions sobre tot plegat.

Llengua, població i sectors socials

El català és una llengua que molta gent no escriu o que els costa escriure (un 60% aprox. a Olot), en especial la població adulta. Entre un 12 i un 15% dels olotins no el parlen, o el parlen prou malament com per declarar que no el parlen. A les escoles olotines hi ha un 20% de població castellanoparlant, xifra que deu aproximar-se al percentatge global de castellanoparlants, que és difícil de saber amb exactitud.

Saber qui coneix més o menys el català és una qüestió interessant. Els lectors primifilats han de tenir en compte que un 3'2% de les respostes lingüístiques del padró són nul·les. El 65% de la gent que no sap parlar català són gent que no tenen la segona etapa d'EGB (o equivalent) completa, dels quals la majoria estan parcialment o nul·lament

alfabetitzats. A partir d'EGB en amunt, l'índex de coneixement del català parlat no baixa del 95%, i de FP primeta etapa en amunt l'índex de coneixement del català escrit no baixa del 84%.

Això ja insinua quina ha de ser la relació entre coneixement del català i situació laboral. Els índexs més baixos de coneixement de català es troben entre els treballadors manuals (parlat 86%, escrit 33%), i van pujant paulatinament amb els tècnics mitjos (93% i 42% respectivament), directius i empresaris (96% i 49,5%), administratius (98% i 71%) i finalment tècnics superiors (96% i 85%).

La població castellanoparlant és en la seva majoria d'origen andalús o d'altres zones castellanoparlants de l'Estat espanyol. Aquesta població no ha arribat a formar nuclis aïllats importants a Olot, cosa que vol dir que tenen contactes sovinteats amb la població autòctona. Viure i treballar a Olot exigeix, en major o menor grau, aprendre català o almenys entendre'l. L'estudi demostra que de la població que manifestava no entendre el català (3%), el 40% eren nadons o nens molt petits, el 20% eren jubilats i la resta es repartia entre mestresses de casa i treballadors d'arribada recent.

Finalment, una dada extremament significativa és la del coneixement del català per edats. Dels nascuts entre 1970 i 1975, un 98% saben parlar català i un 83% el sabien escriure el 1986. Els índexs de coneixement del català pugen decididament a mesura que baixa l'edat de les persones. Això implica que les generacions que es van integrant al mercat laboral poden impulsar gradualment l'ús del català.

Ús del català a l'empresa

Olot té fama de lloc catalanitzat. De fet, és cert que la llengua catalana és la llengua d'ús dominant en tots sentits en la premsa local, en la política i pràcticament en tot tipus d'activitat pública de caràcter esportiu, recreatiu (excepte el cinema) i religiós. Malgrat això, i malgrat que la població catalanoparlant, com hem vist, predomina numèricament i es concentra en els llocs de responsabilitat dins el mercat laboral (predomini econòmic), l'ús del català escrit no és clarament predominant en les empreses olotines.

L'enquesta dona un índex global d'ús del català escrit d'un 54% amb predomini de

l'ús monolingüe, això és, que les empreses ho fan tot en català o tot en castellà per regla general. La publicitat, retolació de façanes i vehicles, etc., dona un índex significativament més alt, del 74%.

El fenomen que l'estudi mostra més clarament fou el de la relació entre ús del català i àrea de mercat de les empreses. Els índexs eren especialment baixos en les àrees de mercat internacional (5%) i espanyol (28%). Aquest grup d'empreses constituïen un 20% del total i les seves pràctiques lingüístiques eren molt més homogènies que en les de mercat català o garrotxí. És a dir, que les empreses de mercat exterior tendien a excloure el català clarament, tant en comunicacions internes com externes, mentre que entre les del mercat interior hi havia de tot.

La llengua del client condicionava fortament la pràctica lingüística de les empreses, però en canvi el fet de tenir proveïdors fora de l'àmbit català (un 50% dels casos) no influïa. També es va veure clarament que les empreses tendien a comunicar-se en català en tràmits amb l'Ajuntament (88%) o la Generalitat (89'5%), mentre que en temes de comptabilitat (44%), contractes laborals (33%) i fulls de nòmina (30%) l'ús del català baixava. És clar que, en temes que són competència de l'administració pública espanyola, l'ús del català tendeix a inhibir-se, mentre que les administracions catalanes l'encoratgen.

En un altre ordre de coses, en programes d'ordinador hi havia una presència escassa del català (20'5%), i això repercutia en la llengua utilitzada per entrar dades als programes (42%).

Les actituds i opinions davant la normalització lingüística dins el món de l'empresa eren en general positives i a vegades entusiastes: el 73% estan totalment d'acord que *a les empreses catalanes, seria millor utilitzar sempre el català*, i un 12% en la majoria dels casos. Les empreses que manifesten més reserves són les de mercat exterior. Un 90% consideren que el poc ús del català escrit és degut, o degut en gran part, al fet de no haver-lo pogut aprendre a l'escola, tot i que un 71% també estan d'acord que hi ha un element d'inèrcia, de costum d'usar el castellà.

Els empresaris, però, no es posen d'acord sobre si l'ús del català, en general, ajuda a vendre o dona millor publicitat a una empresa.

Comentari

Valorar la situació i preveure el futur d'un procés de normalització lingüística és complicat. Aquí veiem com els nacionalistes catalans temen el pitjor davant tot el tros que falta per cobrir, mentre que els nacionalistes espanyols s'esborronen davant els avenços provocadors del català. El cert és que no hi ha prou dades, sigui de qui sigui la culpa, i és per això que tots els debats i les polèmiques s'acaben com el rosari de l'Aurora.

Tampoc no hi ha cap bola de cristall en forma de llei sociològica coneguda que ens permeti veure el futur. Per a bé o per a mal, la història s'escriu cada dia. Si ens comparem amb la resta de l'Europa Occidental, la nostra llengua hauria d'haver desaparegut. Diversos sociòlegs i sociolingüistes locals i forans han cridat l'atenció sobre el cas català com a cas significatiu, perquè si bé és usual que una comunitat s'entossudeixi a mantenir una llengua, el que no és tan normal és que a sobre vagi assimilant onades migratòries successives. Hom ha insinuat com a explicació el fet que, a l'Estat espanyol, el poder polític i militar ha estat separat del poder econòmic, tradicionalment en mans de bascos i catalans. Això implica que el futur d'una llengua està íntimament lligat al fet de si aquesta llengua és important o no per guanyar les garrofes.

Les reflexions que ara faré, cal que s'entenguin com a especulacions i no com a prediccions. El futur del català a Olot depèn del futur de tota la comunitat lingüística, i a la Gran Barcelona la situació és diferent de la d'aquí.

La immigració castellanoparlant a Olot reproduceix els esquemes usuals de les

comunitats immigrades dins Europa: baixos nivells d'instrucció i concentració en oficis manuals. Aquesta situació sol donar lloc al cercle viciós usual de discriminacions i marginacions: com que ets pobre, no saps la llengua X; com que no saps la llengua X, no tens altre remei que ser pobre. Afortunadament, sembla que la proximitat de les dues llengües i l'escolarització en català tendeixen a solventar aquest problema. Caldrà veure com els anirà als nous immigrants magrebins i centroafricans.

Aquest estudi realitzat l'any 1989 insinua que hi ha un seguit de factors que afavoreixen el català a l'empresa i d'altres que el desfavoreixen. La contínua renovació empresarial, el temps, actua poc a poc contra la inèrcia d'usar el castellà. També l'aparició de les noves generacions escolaritzades en català és un element a favor. Per contra, les empreses d'àmbit de mercat exterior tendeixen a excloure el català, i hem de tenir en compte que aquest sector anirà en augment en el futur, sobretot a partir de 1993. També els ordinadors són un problema, i hem de creure que tendiran a introduir-se a tot arreu. Les administracions públiques produeixen efectes contradictoris.

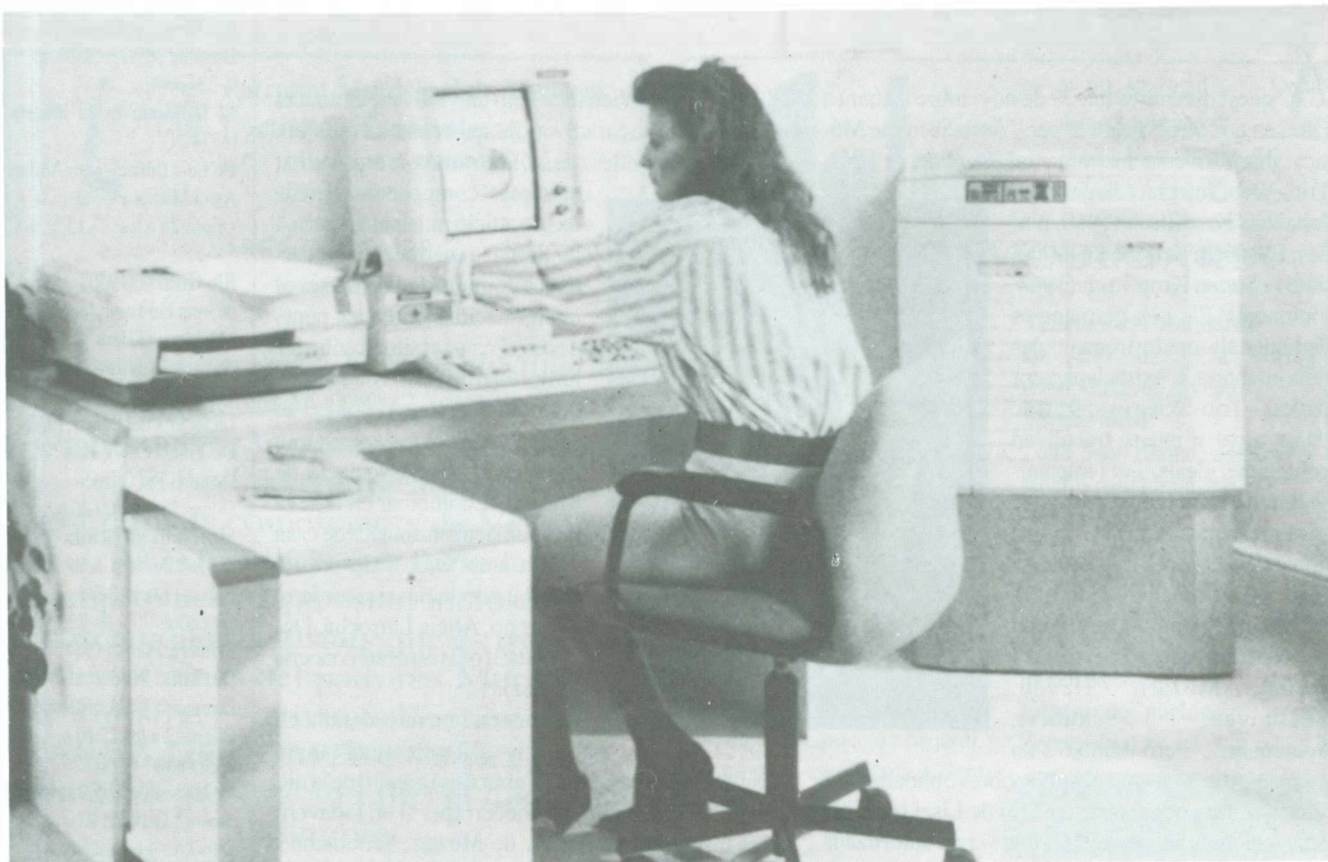
Quines són, doncs, les possibles perspectives per a l'ús del català? El problema dels ordinadors no és excessivament complex si s'hi posa voluntat. Quant a les administracions, és una qüestió estrictament política: si les competències en política laboral i d'Hisenda passessin a la Generalitat, això afavoriria el català. Quant a la internacionalització de l'economia, el tema és més complex. El català tendeix a avançar en el mercat interior, però no en l'exterior. Cal tenir en compte, però, que en les empreses d'àmbit de mercat exterior el

castellà pateix ja la competència d'altres llengües internacionals, especialment l'anglès.

Alguns compatriotes se sorprendran del que diré ara, però la meua impressió personal és que és la llengua castellana la que té el futur més magre, ja que la seva presència tendeix a disminuir en ambdós sectors. La solució ideal per a les empreses d'àmbit de mercat exterior fóra adoptar el català per al funcionament intern, i les altres llengües per adreçar-se a la clientela: anglès, castellà, francès, alemany... segons les necessitats. Això depèn de la voluntat dels empresaris. L'Administració, en tot cas, podria ajudar a difondre models d'ús lingüístic d'empreses d'altres països, com per exemple Dinamarca, ja que el danès és una llengua d'ús normal i té menys parlants que el català.

En conclusió, el senyor Pich i el senyor Fabra se saluden cordialment quan es troben pel carrer. En el fons el senyor Pich és un nacionalista, i està disposat a defensar el país sempre que no costi gaires diners ni maldecaps (*). És per això que el senyor Pich es resistirà a catalanitzar l'empresa si té la sensació que això pot afectar la clientela. El problema és, però, que la normalització lingüística depèn, en última instància, del senyor Pich i no del senyor Fabra. És l'hora de la veritat. I caldrà, doncs, que el senyor Fabra faci veure al senyor Pich que utilitzar la pròpia llengua dins els negocis és el que fan tots els europeus, americans i japonesos, i que per alguna cosa deu ser.

(*). Cal dir que l'opinió del qui signa és que defensar el país sempre costa diners i maldecaps, i no defensar-lo costa encara més diners i més maldecaps.

Bésame antes de morir

· PACO VILALLONGA

En una escena de "Bésame antes de morir" la protagonista, Dorothy Carlsson (Sean Young) mira asseguda en un sofà una de les últimes escenes de "Vértigo", l'obra mestra d'Alfred Hitchcock. I aquesta no és una referència casual o capritxosa del director, James Dearden. Més aviat al contrari. Exemplifica perfectament el caràcter del film: una imitació sense complexos dels elements bàsics del mestre del suspens. La pel·lícula és plena de referències directes a films de Hitchcock, i en aquest sentit "Vértigo" s'emporta la palma.

"Bésame antes de morir" és la història d'un jove ambiciós, arribista i sense escrúpols (Matt Dillon) que fa servir tots els mètodes possibles, inclòs el del crim, per adquirir una posició social privilegiada. A part de la correcció que envolta les interpretacions dels protagonistes, l'aspecte més interessant del film és el tractament del tema de la identitat, la possibilitat que un té de reinventar-se a si mateix, crear-se una nova vida.

Però el principal problema de la pel·lícula és el caràcter de fals homenatge a Hitchcock. Un acaba amb la sensació d'haver vist una còpia vulgar del que ell feia però sense haver-hi trobat cap aportació nova, cap estigma de personalitat pròpia. I alerta perquè el

problema o la culpa no és de James Dearden, sinó d'un Hollywood cada vegada menys imaginatiu, on manquen guions originals i on l'única sortida per produir pel·lícules sembla la de recórrer a les inevitables seqüeles o la de copiar descaradament el que ja havien fet els directors clàssics.

VIII Nit del Terror

La vuitena Nit del Terror, una modalitat de maratí cinematogràfica que s'ha consolidat no només a Olot, sinó en d'altres llocs, arriba un any més sense gaires sorpreses. Dues seqüeles mediocres, "House III" i "La profecia IV", i un film de sèrie B, "Visiones", acompanyen el film més interessant del programa, "La fosa común" de Ralph S. Singleton. Basat en un relat de Stephen King, explica les desventures d'un grup de treballadors que han de netejar els soterranis d'una fàbrica. Però aquesta neteja es convertirà en un malson ple de brutícia, rates, viscositats, cadàvers, túnels inacabables i diversos elements pestilents i surreals. Com a mínim, una pel·lícula "visualment" divertida.

M Ú S I C A

Jess - Trio - Wien: La millor tradició vienesa

· BENE MODULANDI

Aquest divendres dia 29 de novembre actuarà a Olot, en concert organitzat per l'Associació de Música, una formació instrumental singular: el Jess - Trio - Wien, integrat pels germans Johannes Kropfisch (1960, piano), Elisabeth Kropfisch (1962, violí) i Stefan Kropfisch (1964, violoncel). Els tres germans es dediquen als seus instruments des de la infantesa. L'èxit aclaparador de Jess - Trio - Wien és el fruit de llargs anys d'intens treball en condicions ideals. Tot i tractant-se de músics molt joves, des de la seva presentació l'any 1975 han donat concerts per mig món. El grup pot enfrontar-se amb totes les garanties amb el més comú del repertori de trio de piano i corda: Mozart, Haydn, Beethoven, Schubert, Schumann... Però també s'ha preocupat de presentar al públic obres oblidades. En aquest sentit podem citar un Trio de Liszt (primera gravació mundial per a EMI) o la versió autoritzada per a trio de la *Nit transfigurada* de Schönberg.

El Jess - Trio - Wien toca amb un violí i un violoncel obrats pel mític Stradivari, la qual cosa li confereix una particular bellesa de so. Però a més, la musicalitat

dels seus components, hereus de la tradició musical vienesa, i la llarga experiència concertística comuna, fan de les seves interpretacions autèntics punts de referència i el situen entre les millors agrupacions de cambra del món. Realment, doncs, un concert excepcional que palesa la voluntat de l'Associació de Música de combinar en la seva programació els músics de casa nostra amb figures de primer nivell internacional (recordem, si més no, Alicia Larrocha, David Rusell o els esperats concerts de jazz).

El concert -mentre continuen les obres al Teatre- tindrà lloc a

l'església del Sagrat Cor (Caputxins) a les 10 de la nit. Un altre punt a favor del concert (per si en faltaven) és el programa: tres tríos, de Mozart, Schumann i Ravel. No us ho perdeu!

CARTELLERA

FILMOTECA

Cinema Colon
Ariel D'Aki Kausrimäki
Dimarts 3 a les 22 h.

CINEMA

Cinema Colon
VIII NIT DEL TERROR
Visiones, la profecia IV, La Fosa comun, House III
Dissabte a les 21,00 h.
Bésame antes de morir
amb Matt Dillon i Sean Young
Diumenge a partir de les 16 h.

Cinema Gridó
VIII NIT DEL TERROR
House III/Visiones de la Profecia IV/ La Fosa comun
Dissabte a les 21,45 h.
Canguro, último modelo
Amb Martin Sheen i Jacqueline Bisset
Diumenge a partir de les 16 h.

Cinema Núria
Tacones lejanos
De Pedro Almodovar amb Victoria Abril, Marisa Paredes i Miguel Bose
Divendres, dissabte a les 18 h
Diumenge a partir de les 16 h.

CINEMA TV

TV3
Veracruz (1954)
De Robert Aldrich amb Gary Cooper i Burt Lancaster
Dissabte 30 a les 15,40 h.
Gandhi (1982)
de Richard Attenborough amb Ben Kingsley i Candice Bergen
Dissabte 30 a les 22,05 h.

C-33
El fantasma de la llibertat (1974)
De Luis Buñuel, amb Adriana Asti i Michel Piccoli
Dijous 28 a les 23,15 h.

TV-1
Rio Grande (1950)
de John Ford amb John Wayne i Maureen O'Hara
Dissabte 30 a les 16,00 h.

TV-2
La locura del dolar (1932)
De Frank Capra amb Walter Huston i Pat O'Brien.
Dijous 28 a les 00,30 h.
Muerte de un ciclista (1955)
De J.A. Bardem amb Alberto Closas i Lucia Bose
Divendres 29 a les 22,15 h.

Primera Plana (1974)
De Billy Wilder amb Jack Lemmon i Walter Matthau.
Dilluns 2 a les 22,10 h.
Quo vadis? (1951)
De Mervin Le Roy amb Robert Taylor i Deborah Kerr
Dimecres 4 a les 22,15 h.

CONTRAPÀS

La sardana: passat, present i futur

La sardana es començà a ballar per una part considerable de la població a mitjans del segle passat, durant la Renaixença. Aleshores, però, només era la dansa del poble, sense altra connotació de cap tipus. Fou a principis d'aquest segle quan les classes intel·lectuals i polítiques de Catalunya l'accepten com a símbol que unia i donava impuls als corrents catalanistes de l'època.

A partir d'aquí, la sardana passaria per diferents èpoques, tant d'esplendor com de crisi. Aquests alts i baixos vénen donats, sobretot, per motius històrics.

Així doncs, podem dir que l'expansió de la sardana de les comarques gironines a tot Catalunya, fou durant el primer quart de segle. En aquesta època, personalitats com Casals, Morera, Guimerà, maragall... donen un gran impuls de prestigi, difusió i fins i tot, una nova concepció de la nostra dansa. Durant la dictadura la sardana esdevindrà arma indiscutible de resistència, arribant en una de les seves cotes més altes. Els anys setanta signifiquen l'inici d'una gran davallada produïda per diversos motius, que ultrapassaven l'aspecte estrictament cultural i folklòric. La dècada dels vuitanta serà l'inici d'una lenta però importantíssima recuperació; músics joves, nous compositors, dinamització de les entitats, edicions, discos, funcionament de les nostres institucions... I així fins avui... Avui, si bé musicalment estem en un nivell més o menys òptim, podem dir, però què el

ASSOCIACIÓ CULTURAL
SARDANISTA FLOR DE FAJOL

sardanisme està malalt. La sardana està malament, ja que la seva activitat requereix que molta gent treballi de manera altruista, en una societat on manca participació i col·laboració i on sobra passivitat i passotisme. Uns pocs estan tirant endavant un projecte que és de tots.

I davant d'això; Que podem fer nosaltres? I les institucions? Que hi diuen els intel·lectuals? I el jovent? Cal reformar les entitats sardanistes? Calen nous plantejaments? I la Cobla? Per què aquesta associació entre sardanisme i conservadorisme? Estem acomplexats del nostre propi folklore? Quin és el futur de la sardana?

Apunts

El proper diumenge dia 1 de desembre l'Associació Cultural i Sardanista Flor de Fajol, ha organitzat una sèrie d'actes que es portaran a terme durant tot el dia en motiu de la Festa de Cloenda de temporada de l'entitat olotina. D'entre els actes programats cal destacar el concert de música per a cobla que es celebrarà a les dotze del migdia al teatre del Casal Marià d'Olot. La cobla encarregada d'executar el programa format per onze temes ben representatius d'autors reconeguts, serà la Cobla montgrins, sota la direcció del Sr. Martí Camós. El concert serà presentat pel senyor Miquel Serrat.

BALLADES

Dissabte dia 30

Tona Matí a les 12, amb la Cobla Maravella amb motiu de la Festa Major.

Torroella de Montgrí Matí a les 12 amb la Cobla Foment de la Sardana, a la Plaça de la Vila.

CONCERTS

Dissabte dia 30

St. Sadurn de d'Anoia, concert per la Principal de la Bisbal. A les 17,30 h. a la sala de l'Ateneu. Homenatge a la Sardana Coral.

La Roca del Vallès nit a les 10 amb la Cobla Genisenca

Diumenge 1

Olot Concert per la Cobla Montgrins dins la campanya de Música de Cobla de la Diputació de Girona. Casal Marià, matí a les 12 h.

Patronat Municipal de Turisme
i Activitats Econòmiques

Bisbe Lorenzana, 15 Tel. 26 01 41 - OLOT

ÀREA DE COMERÇ

Durant els propers dies es publicarà el mapa de **COMERÇ D'OLOT**. Degut que és la primera vegada que es fa l'edició d'aquest plànol, agraïrem als comerciants de **VENDA AL DETALL** que facin la comprovació de si estan inclosos als corresponents llistats que es troben en les oficines del patronat Municipal de Turisme i Activitats Econòmiques (**ÀREA DE COMERÇ**), a partir del dia 25 de novembre i fins el dia 9 de desembre.

Molas

A.P.I. Nº 197
Plaça Major, 5
Tel i Fax 27 00 55
17800 - OLOT

GESTIÓ IMMOBILIÀRIA

Venem pis

Molt cèntric. a falta de fer interiors. FACILITATS DE PAGAMENT

Venem pis

Barri Sant Miquel, 4 habitacions, bany, aseu MOLT BON PREU

Venem pis

A la Plaça del Mig de 120 m2, 4 habitacions, 2 banys, armaris encastats, terrassa amb sol.

Venem cases adossades

De nova construcció amb jardí. Zona molt assolellada a Sant Feliu de Pallerols.

Venem local industrial

De 400 m2 (la Solfa) possibilitats de divisió.

Venem local

Zona Sant Bernat, apte per a taller o petita indústria

Venem bar

A Olot en plé rendiment.

Traspassem botiga

En plé funcionament, molt cèntrica, apte per a oficines, moda, etc.

Venem dos parkings

Zona Firalet

**NECESSITEM PISOS DE
LLOGUER PER ALS
NOSTRES CLIENTS**

Aquarel·les d'Artigau

· JOAN SALA

Francesc Artigau és un representant d'aquest grup d'estudiants de Belles Arts dels anys seixanta, que a més de la pintura tenien interès en molts altres camps, característica força comuna entre els universitaris d'aquella època. La política, llavors un tema tabú, o la cultura, sempre dirigida des de dalt, eren alguns dels aspectes preocupants per als alumnes dels diferents centres docents.

Però Artigau, a més de totes aquestes preocupacions, ha continuat pintant, característica, aquesta, que no es dona en molts dels seus condeixebles, i ho ha fet sempre emprant diferents tècniques i formats. Una prova del que acabo de dir és aquesta exposició d'aquarel·les, que presenta aquests dies a Olot, tècnica que simultaneja amb la de l'oli, el pastel, el gravat... Ha continuat fidel al seu figurativisme, fent pilons de dibuixos del natural que després treballa en el seu estudi i els incorpora en els seus quadres, unes vegades detalladament, altres només insinuant-los, o desdibuixant la realitat, essent fidel al cromatisme original o interpretant-lo a la seva manera.

Explica en les seves composicions el que hi ha al seu voltant, com avui podem veure en aquestes aquarel·les, en les quals predominen els ambients de bar, treballant l'atmosfera, la llum, amb timbres de colors entonats dins la seva ben personal concepció. Dóna sempre gran valor al color.

En l'exposició que ens ocupa presenta obres recents, la més antiga és del 87. Les composicions, moltes vegades aèries, dels interiors de bar, presenten unes línies compositives o masses de color que equilibren correctament l'obra. És una obra fresca i optimista, lliure de prejudicis i tractada amb espontaneïtat.

Exposició: Artigau.

Sala: Art i Traça.

Duració: Del 16 de novembre al 13 de desembre

Impacte visual

· VICENÇ MASDEMONT

L'emoció i l'impacte més gran que una obra artística ens pot proporcionar prové de la seva capacitat per sorprendre'ns, per trencar les expectatives que sobre una determinada manera d'expressar-se acollim. Situant el joc en un grau inhòspit de complexitat, tal seria el cas de l'exposició de la jove pintora olotina Eva Mercader.

Fruit potser d'una imaginació itinerant que cerca establir una altra manera de comunicar-se, de dir-nos coses visualment, la jove artista es mou amb molta seguretat en les seves propostes creatives, tot donant inici a una trajectòria molt personalitzada i intimista, plena de sensibilitat i, per suposat, amb uns esquemes originals pel que fa a la interpretació del nostre entorn.

Si cal parlar d'un protagonista pictòric en les pintures de l'Eva, aquest paper correspondria al blanc. Un blanc, matèric de vegades o amb transparències molt treballades d'altres, però amb tota la simbologia que comporta, és el que va unificant la superfície pictòrica dels diferents temes exposats -figures humanes, bodegó...-, juntament amb un elogiàble coneixement de la tècnica. Quant a la composició, aquesta ve definida majoritàriament pel dibuix, amb un traçat de línia energètic i espontani, deslliurat d'influències retrògrades.

En conjunt, cal fer una valoració molt positiva d'aquesta obra que, tot i prenent motius tradicionals quant a la temàtica, el tractament i els resultats cauen lluny dels convencionalismes que avui, malgrat tot a finals del segle XX, encara perduren a casa nostra.

Exposició: Eva Mercader.

Sala: Galeria Art 16.

Duració: Fins el 30 de novembre.

EXPOSICIONS

*Sala Armengol
Col·lectiva
per a temps indefinit.

* Les Voltes:
Del 30 al 20 desembre
Olis de Serraquintana

* Quatre Cantons:
Salvador Caballero, olis
fins el 6 de desembre.

* Art i Traça
Artigau del 16 novembre
al 13 desembre

* Sala Vayreda:
Col·lectiva, amb Ruiz
Ortega, Marià Oliveras,
Martínez Lozano,
Vayreda Canadell i
altres Fins el 14 de
desembre

* Galeria Sant Lluç:
Jorge de los Santos
fins el 6 de desembre.

*Galeria Art 16:
Olis Eva Mercader

* Francesc Collell:
Col·lectiva amb Perico
pastor, M. Gil Granero,
Xano Armenter entre
d'altres. Fins el 14 de
desembre

* Sala Oberta del Museu
Comarcal:
Exposició antològica de
Bartomeu Mas
Collellmir.
Pintura, dibuix i gravat.
Del 8 al 30 de novembre.

Impost sobre Activitats econòmiques - Declaracions

(Termini de presentació: 13 desembre 1991)

Servei d'informació:

Oficina Municipal d'Informació

Secció econòmica

c/. Sant Esteve, 5 Tel. 26 00 00

Ajuntament d'Olot

Relacions Ciutadanes

Una nova història

ANTONI MAYANS

La recent concessió del II Premi d'Investigació Esteve Pruença a Xavier Puigvert suposa el reconeixement públic del més jove dels tres historiadors olotins que en els últims cinc anys han renovat substancialment la historiografia local. Els altres dos noms als quals em refereixo, Jordi Canal i Joan A. Padrós, ja van ser justament valorats amb anterioritat, el primer amb l'obtenció del premi Gil Vidal l'any 1985 i la Beca d'Investigació Ciutat d'Olot de 1986 i 1988, i el segon amb el premi Gil Vidal de 1986.

Potser seria massa arriscat parlar d'una generació, tenint en compte el limitat nombre de membres que la componen i perquè, malgrat l'escassa diferència d'edat - Puigvert va néixer el 1966, Canal el 1964, i Padrós el 1963- les influències que han rebut no són idèntiques. En qualsevol cas, però, els tres autors comparteixen uns trets comuns que defineixen, si més no, una tendència de l'actual historiografia olotina, que s'allunya de la línia positivista que ha caracteritzat el grup del Patronat d'Estudis Històrics.

Tots tres, en efecte, disposen d'una sòlida formació acadèmica, manegen un bon utilatge teòric i metodològic -adquirit a la Universitat i contrastat en la recerca als arxius-, coneixen de manera exhaustiva la bibliografia del seu camp i, sobretot, es plantegen i analitzen els problemes dels canvis de la societat olotina en relació dialèctica amb la història general.

Afortunadament per als amants dels bons

textos d'història, els tres autors han centrat les seves investigacions en períodes diferents del passat local: Puigvert estudia el feudalisme i les seves múltiples manifestacions; Padrós fa veure les contradiccions del segle XVI, un període enaltit per la historiografia clàssica olotina; Canal, per últim, analitza les transformacions del final del segle XIX, amb especial referència a la base social del carlisme, un fenomen tan plagat de tòpics com mal estudiat. Aquesta especialització en un període concret permet d'apuntar un altre tret que uneix els tres autors: la interdisciplinarietat, és a dir, la voluntat d'integrar al discurs històric -elaborat bàsicament a partir de la documentació escrita- aquelles disciplines i tècniques complementàries amb la intenció d'aconseguir una aproximació més global a l'objecte de la investigació. Així doncs, Puigvert utilitza la prospecció arqueològica, la cartografia i la toponímia; Padrós, la geografia econòmica, especialment l'anglesa; Canal, la literatura i l'art.

Podríem trobar encara -i és un exercici instructiu- més afinitats i diferències entre els tres historiadors. L'espai assignat no ens ho permet. Diguem només que l'estudi dels elements que caldria introduir en l'anàlisi -l'assimilació o el rebuig de les influències rebudes, l'esperit crític, etc.- ens mostraria una comuna excel·lent vitalitat. Una vitalitat que tant de bo servís d'estímul per a les futures formacions d'historiadors olotins.

interlavi, s.a.

PORCELANOSA

Bauknecht

ZIRCONIO

NEFF

VENIS

interlavi

Ideal Standard

DISTRIBUÏDOR OFICIAL

CUINES

- Solucionem els problemes de la seva cuina i bany.
- Mobles fets a mida.
- Es fan projectes sense compromís (INTERIORISME).

DISTRIBUÏDOR OFICIAL

- Mobles de bany GAMMA DIOR
- Sanitaris VILLEROY BOCH
- Accessoris bany POM D'OR
- Banyeres d'Hidromassatge
- Mampares - Aixetes - Gres i rajoles

OLOT - Ctra. les Tries, 44 - Tel i Fax. 26 81 73

Obert dissabtes matí

RUBÍ, 3 - OLOT, 0

El cuer guanya un Olot poc ambiciós

· PERE ISERN

No va poder ser. Les esperances d'aconseguir puntuar al camp del cuer es van veure desfetes després del partit. Un Rubí "cuer" de la classificació del grup V de la Tercera Divisió, que en tot moment va poder amb els olotins. Amb una alineació diferent de les altres, l'Olot, sense Grabulosa, ni Pep Pagès, ni Jordi Melero, tres homes bàsics al mig del camp, van obligar el míster Puigdemont a posar a l'equip titular el jove Barnera i Quique com a titulars, cosa que no vol dir res, ja que ho van fer tan bé o millor que els altres.

Ja al primer temps perdé per 1-0. Les coses haurien pogut canviar en la segona meitat, però el joc pletòric del Rubí (tot i les seves baixes), va arraconar un Olot amb molta il·lusió però a qui les coses no van sortir gens bé. El 2-0 arribà ben aviat a la segona part, i això possiblement va enfonsar un equip dolgut de joc. La porteria de Pep Solés es va veure atacada en tot moment per una davantera local plena d'encerts. Un 3-0 que deixa mal sabor de boca, perquè era una bona oportunitat per puntuar i aconseguir sortir d'una zona dolenta, cosa que cada vegada sembla més difícil.

Ara l'equip olotí es col·loca tercer a la cua amb 9 punts, i el penúltim equip i l'últim, Rubí i Horta respectivament, en tenen 8. També altres equips com Vilobí, Banyoles o Martinenc estan a 11 punts. No se sap què passarà. Encara queda molta lliga i s'ha de tenir fe.

DECLARACIONS

Joan Badosa (president de la UE Olot): "S'ha jugat molt malament. El que s'hagi de canviar ja ho canviaré jo, i serà ben aviat".

PROPER RIVAL

Diumenge visitarà el Municipal d'Olot un equip novell aquesta temporada en la categoria, però que té 14 punts i és col·locat vuitè en la classificació. El Manresa, equip de forta tradició futbolística, que perd força punts fora de casa però que és intractable en el seu propi terreny, per donar exemple el 4-0 que va aconseguir davant el Premià la setmana passada. **Olot - Manresa** (16 h.). Aquest proper diumenge és l'últim del mes de novembre, mes en què la UE Olot, pel que fa a futbol, no recordarà amb gaire alegria. Esperem que tot vagi bé.

FITXA TÈCNICA

Camp: Municipal de la UE Rubí. 450 espectadors.
Rubí: Font, Lázaro, Matí, Josep M.ª, Andreu, Cosin, Jansa, Pérez (Usero, m. 84), Bayo, Esteban, Prats (Castillo, m. 77).
Olot: Solés, Juanma, Titus, Camós, Curós, Barnera (Costa, m. 52), Bamadas, Vila, Quito, Quique, Xevi Pagès.
Àrbitre: Mame Caballero. No va tenir cap mena de problema per no pitar bé. Va ensenyar targetes grogues a Cosin i Bayo, i Prats, pel Rubí, i a Xevi Pagès per l'Olot.
Gols: 1-0, Prats, m. 39; 2-0, Prats, m. 52; 3-0, Esteban, m. 68.

MARCADOR

TERCERA DIVISIÓ

Tortosa - Cristinenc	2-2
Roda Berà - Júpiter	0-1
Horta - Igualada	1-1
Blanes - Vilobí	1-1
Martinenc - Barcelona	0-2
Rubí - Olot	3-0
Manresa - Premià	4-0
Granollers - St. Cugat	0-0
Banyoles - Europa	1-1
Gramenet - Balaguer	0-0

CLASSIFICACIÓ

Gramenet	19+5
Granollers	19+5
Premià	18+6
Balaguer	15+3
Cristinenc	15+3
Júpiter	15+3
Barcelona	14+2
Manresa	14
Tortosa	14
Roda Berà	13-1
Europa	12
Blanes	12-2
Igualada	12
Banyoles	11-3
Martinenc	11-3
Vilobí	11-1
Sant Cugat	10-2
Olot	9-3
Rubí	8-6
Horta	8-6

SEGONA REGIONAL

Les Planes - Tordera	5-2
Cellera - Les Preses	1-0
St. Roc - Sta. Pau	3-2
Montagut - Vila-roja	4-1
Hostalets - Amer	3-1
St. Esteve - Bescanó	0-1

CLASSIFICACIÓ

Celrà	18+8
Caldes	15+5
Les Preses	15+3
Hostalets	15+3
Amer	15+5
Les Planes	14+2
Montagut	12+2
St. Roc	12
Cellera	12+2
Sta. Pau	11+1
St. Esteve	9-3
P. Tertulia	9-1
St. Gregori	8-4
Tordera	8-2
Bescanó	6
Lloret B	5-7
Breda	5-7
Vila-roja	3-7

TERCERA REGIONAL

St. Miquel C. - Besalú	1-2
Maià - Hostoles	-
St. Jaume Ll. - St. Privat	2-2
Tortellà - Serinyà	3-1
Andaluz G. - Santjoanenc	1-3
Joanets - Bonmatí	0-1
Bosc Tosca - Osor	3-0

CLASSIFICACIÓ

St. Jaume Llierca	16+6
Bosc Tosca	13+3
Besalú	12+6
St. Privat	11+3
Santjoanenc	11+5
Hostoles	8
Tortellà	7-3
La Canya	7-1
Maià	7+1
Joanets	4-6
St. Miquel de C.	4-4
Andaluz G.	2-6

MARCADOR

1ª DIVISIÓ JUVENILS

Olot At. - Calella	3 - 3
Garrotxa - Lloret	5 - 0
Tordera - Coma Cros	0 - 0
Franers - Roses	3 - 2
Palamós - Banyoles (Susp)	
Salt - Blanes	1 - 3
Bisbalenc - Figuerenc	5 - 2
Bons Aires - U.E.Olot	0 - 7

2ª DIVISIÓ JUVENILS (16)

Sarnà - St. Pere M.	2 - 2
Banyoles - Camós	1 - 0
Sàbat - Anglès	0 - 2
Doble Set - Cellera	5 - 0
Hostalric - St. Hilari (Pend.)	
Arbúcies - Bell-lloc	1 - 4

3ª DIVISIÓ JUVENILS (21)

Coma Cros - Farners	3 - 1
Clerà - Les Planes	3 - 4
Sta. Pau - Porqueres	1 - 0

1ª DIVISIÓ CADETS

R. Blanenc - Palafrugell	4 - 1
Palamós - Bell-lloc	8 - 1
Maristes - Blanes	2 - 8
Anglès - Garrotxa	5 - 1
Rucanor - Bons Aires	2 - 6
Figueres - Torroella	7 - 0
Olot - PBB Empordà	7 - 1
Vilobí - Coma Cros	5 - 2

2ª DIVISIÓ CADETS

St. Pere M. - Esplais	1 - 2
Olot At - Belcaire	5 - 2
Sta. pau - Besalú	2 - 0
St. Pere P. - Empordanès	0 - 3
Salt - Roses	1 - 0
P. Príncep - Santjoanenc	6 - 0
Bisbalenc - Salle P	6 - 2
l'Escala - PU Figueres	8 - 0

3ª DIVISIÓ CADETS

St. Roc - Camós	2 - 5
St. Gregori - Bosc Tosca	4 - 2
Maristes - Cellera	1 - 8
Garrotxa - Rucanor	1 - 1
Bescanó - Porqueres	3 - 4
Les Planes - Castellfollit	3 - 1

PREFERENT INFANTILS

Coma Cros - Vilobí	2 - 0
P.Príncep - Figueres	2 - 10
R. Blanenc - Blanes	2 - 7
Salt - Lloret	14 - 1
Sàbat - Anglès (Pend.)	
Garrotxa - Maristes	3 - 1
Palafrugell - Farners	15 - 0
Bons Aires - Banyoles	6 - 0

1ª DIVISIÓ INFANTILS

Bisbalenc - Salle F. (Pend.)	
Palamós - Sarnà	15 - 1
St. Feliu G. - Cristinenc	1 - 10
Torroella - Roses	15 - 2
l'Escala - PBB Empordà	2 - 1
PU Figueres - Olot At.	3 - 4
Forallac - St. Jaume M.	5 - 4
Besalú - Salle G.	0 - 7

2ª DIVISIÓ INFANTILS

Banyoles - Bosc Tosca	2 - 9
Santjoanenc - Garrotxa	1 - 3
Porqueres - St. Privat	6 - 0
Castellfollit - Hostoles	0 - 3
Escola Pia - La Canya	10 - 0
Camós - St. Jaume LL.	6 - 0
St. Esteve - St. Roc	6 - 2

SEGONA REGIONAL

CF Sant Esteve

Sant Esteve, 0 - Bescanó, 1

· JOAN PUIGMAL

El partit entre aquests dos equips es va jugar amb una forta duresa. Fou un partit molt igualat, tant en el joc, que fou molt pobre, com per les ocasions de què disposaren uns i altres, pràcticament inexistent, fruit de les poques idees que demostraren sobre el terreny de joc. Mentre que a la primera part el joc no fou gaire violent, en la represa les coses van canviar molt i uns i altres van endurir-se. Quant a les jugades, a partir del gol del Bescanó el Sant Esteve es llançà desesperadament a l'atac, però no arribava de manera clara a la porteria contrària. En aquesta fase fou quan el joc s'endurí més, a conseqüència de la qual cosa l'àrbitre va expulsar tres homes de l'equip visitant. Malgrat la superioritat numèrica, el Sant Esteve no aconseguí remuntar el partit, ni tan sols

empatar, tot i que es mereixia un millor resultat.

Sant Esteve: Grabuleda, Bassols, Bosch, Llagostera, Gutiérrez, Aumatell (Fàbrega, m. 76), Garcia, Fàbrega II, Abel (Font, m. 66), Sala (Viladegut, m. 45) i López.

Bescanó: Nazario, Duran, Ortiz, Bruns, Celis, González, Nazario II, Genober, Pibemat (Pujades, m. 79), Alamo (Moriscot, m. 86) i Noguer.

Gol: 0-1, minut 70. Alamo, de xut creuat.

Àrbitre: Sr. Montoro. Irregular, no va saber controlar el partit.

Targetes: Gutiérrez, Bosch, Garcia, Bassols i Llagostera (expulsat) pel Sant Esteve, i Bruns, Celis, Moriscot, Genober, Alamo i Duran, aquests tres últims expulsats.

TERCERA REGIONAL

CF Andaluz Garrotxí.

El Santjoanenc també guanyà l'Andaluz

L'Andaluz Garrotxí tampoc no va poder superar el seu rival d'aquest cap de setmana, el Santjoanenc, ja que va perdre a casa per 1-3. Ara els olotins són cuers, amb només dos punts i sis negatius.

De la resta de partits cal assenyalar l'empat de

l'actual líder, el Sant Jaume de Llerca a casa seva davant el Sant Privat, tot i que continua al front de la classificació amb tres punts d'avantatge sobre el Bosc de Tosca, que es va imposar sense problemes a l'Osor per 3-0.

Marc Colomer El pilot garrotxí Marc Colomer va aconseguir un meritori quart lloc en el Trial Indoor de Milà (Itàlia) celebrat aquest cap de setmana. El guanyador fou Jordi Tarrés. Per altra banda, Colomer, junt amb les millors figures mundials d'aquest esport, serà al Quart Indoor Ciutat de Girona que es disputarà aquest cap de setmana.

Tennis L'equip de tennis veterà - junior del CN Olot va perdre per 4-3 en el seu enfrontament amb el Figueres en el campionat provincial. Les victòries garrotxines foren per a Josep Jurado, Dolors Garcés i Montse Ventura. En la mateixa categoria el Club Tennis Olot va perdre per 4-2 en les semifinals provincials. Les victòries olotines les aconseguiren M.ª Victòria Callis i M.ª Lluïsa Montanyà.

Ciclisme L'equip ciclista Olot Infantil Noel va participar en el dinar de germanor que va organitzar la Federació Catalana diumenge passat, en el qual es van lliurar diferents trofeus a diversos corredors i entitats. Hi foren presents les primeres autoritats del món ciclista.

Billar Al Casino Oloti continuen disputant-se les partides del campionat social a la banda. En el grup primer és on hi ha més emoció, atesa la igualtat dels contrincants. En canvi en el grup segon A. Garcia sembla ésser el segur guanyador, mentre que al 3 i al 4, de les parelles Miralles - Camacho i Clota - Feliu, serà d'on sortirà el vencedor final.

Enduro Els pilots de l'equip Enduro Garrotxa van tenir una bona actuació aquest cap de setmana a la competició disputada a Fonollosa (Bages). Els dos pilots garrotxins presents, Miquel Font i Pau Peitavi, foren novè i quart en les categories junior i senior respectivament.

Badminton Olot, 78 - Santa Pau, 11

· **Estanis Vayreda**

Fàcil victòria del Badminton Olot enfront del Santa Pau, un equip novell que no va poder aturar el gran joc de les olotines.

La primera part fou força dolenta. El Badminton Olot no aconseguia jugar amb fluïdesa i, tot i dominar en el marcador, no podia destacar-se definitivament. Per la seva banda, el Santa Pau jugava molt lentament, sense idees en atac i una fluïxa defensa.

En la segona part el joc de les olotines va millorar molt, amb una defensa molt bona i una pressió per tot el camp que va ofegar l'equip visitant. Aquest es va dedicar a mantenir la diferència i a intentar que no augmentés. Sens dubte, es va notar la gran diferència entre ambdós equips. Un, el Badminton, és un equip veterà, mentre que el Santa Pau és un conjunt novell en la categoria sense cap experiència.

El Badminton ocupa la segona posició de la classificació amb només un partit perdut. Per la seva banda, el Santa Pau ocupa les últimes posicions de la lliga, amb moltes derrotes.

Les cadets del Cor de Maria van perdre per només dos punts davant l'Adepaf de Figueres.

Altres resultats

Senior masc.: La Bisbal, 106 - Olot, 63; L'Escala, 68 - Santjoanenc, 56; Blanes, 44 - Besalú, 47.

Junior masc.: La Bisbal, 71 - Olot, 60.

Juvenil masc.: La Bisbal, 49 - Olot, 83.

Cadets masc.: Santjoanenc, 91 - FP Garrotxa, 22; Cor de Maria, 66 - Escola Pia, 61; Malagrida, 78 - Campdevànol, 48.

Senior fem.: Cor de Maria, 55 - Anglès, 58.

Juvenil fem.: Cor de Maria, 92 - L'Escala, 68; Banyoles, 31 - Olot, 32.

Cadet fem.: Olot, 35 - Inserma, 80; Cor de Maria, 66 - Adepaf, 68; Badminton Olot, 78 - Santa Pau, 11; Vall de Bianya, 36 - Fontcoberta, 41; Escola Pia, 88 - Salt, 35; Fontcoberta, 18 - Badminton Olot, 57.

L'Olot no va poder amb el GEiEG

La visita dels dos equips olotins a la sempre difícil pista del GEiEG va comportar dues derrotes. Els benjamins van perdre per 9 a 2, en una pista a l'aire lliure on el sol i el fred també van condicionar el partit. Cal destacar positivament el debut del segon porter de l'Olot, Xevi Bayona. **Jugaren:** J. Masó, X. Bayona, M. Ràfols, S. Andrés, C. González, T. Masdeu, P. Figueres i J. Casas (2).

Per la seva banda, els alevins van caure per 10 a 1. El resultat enganya molt, atès que els olotins van perdre moltes oportunitats de gol i van tenir l'àrbitre com un rival més. **Jugaren:** A. Riera, T. Domínguez, A. Belsa, J. Llorà, G. Blasco, M. Grabulosa, A. Vila (1) i A. Villarejo.

Atletisme Els atletes del Club Esportiu Vall de Bianya van tenir una destacada participació en el II Cross Comarcal de l'Escola Vermellat. L'Adriana Figuerola fou tercera en la categoria de cadets, la Núria Ayats va fer el quart en alevins, i la Silvia March fou cinquena en infantils. Quant als nois, els millors foren Daniel Jané, segon en benjamins, i Joel Padrosa, setè en alevins.

Dibuix esportiu El passat dia 15, el jurat qualificador del II Concurs de Dibuix Esportiu Vall de Bianya va decidir el veredicté corresponent als següents premis. En la categoria preescolar, els tres primers foren M. Àngel Nieto, Iris Dosl i Ivan Vera. En primera etapa d'EGB, Jordi Pardo, Josep Aulinas, Natàlia Hurtós i dos accessits a Xavier Costa i David Mercader. Quant als escolars de la segona etapa, els guanyadors foren Guillem Moliner, Josep Ferrés, Sergi Coll i tres accessits a Marc Bassols, Jordi Nogué i Mercè Cabrera. Per últim, en la categoria de majors, els tres primers premis foren per a Oscar Sancho, Jordi Ventura i Toni Quiles.

Excursionisme La secció de muntanya del Centre Excursionista d'Olot ha preparat per al dia 1 de desembre una sortida al Clot d'Escaladui i les Balms del Cingle Ample d'Hortmoier. La marxa efectiva serà d'unes quatre hores i mitja, i el vocal serà en Xevi Muñoz.

Futbol sala En la darrera jornada del Campionat Comarcal de Futbol Sala es van registrar els següents resultats: Trànsit, 2 - Kratter's, 4; Levi's, 10 - SA Gou, 2; Lucky Luke, 3 - Esports Font, 3; La Cova, 7 - Vertisol, 5; Capisa, 2 - Frig. Garrotxa, 6; Aresta, 11 - L'Artesana, 3. Els resultats més destacats han estat l'àmplia victòria de l'Aresta davant l'Artesana i el també còmode triomf de Levis sobre SA Gou.

Quant al campionat de futbol sala d'en Bas, els resultats foren: Frig. Garrotxa, 6 - Verds, 10; Esteve Riera, 3 - Esquellerinc, 6; Aïllaments Quiles, 0 - Dos x Un, 8; Pintures Matabosch, 5 - GECA, 6.

L'Olot cau apallisat a Palma

· MIQUEL ROCA

L'equip senior masculí de la Primera Divisió Nacional va caure per 3-0 a Palma de Mallorca, davant el Costa Calvià. Els olotins van jugar un partit desastrós, segurament el pitjor que s'ha fet aquesta temporada i que pot significar haver tocat fons per a un equip que de moment només té problemes. El Calvià és un bon equip que es fonamenta en jugadors del desaparegut Pala, de primera divisió estatal, i que en condicions normals hauria d'ésser en un nivell semblant al de l'Olot. Però el que va succeir dissabte no va tenir res de normal, més aviat tot al contrari. Els garrotxins no van fer res d'extraordinari, de manera que va sortir un partit lleig i curt.

L'Olot tingué molts problemes en recepció, ja que els de Palma, ajudats pel factor camp, sacaven molt bé cada vegada que l'Olot recuperava el servei o bé es fallava en el primer llançament propi (se n'erraren 16) o bé ràpidament es perdia una jugada tonta. A més, en cap moment no va sortir l'esperit de lluita dels olotins, que van demostrar apatia i desinterès en un partit donat per perdut des del primer moment.

El gener començarà la vertadera història del CV Olot. Esperem que llavors els problemes seran resolts i que l'equip recuperarà la línia habitual de joc perquè, si no, encara hi haurà més problemes.

Parcials: 15-3, 15-8 i 15-8. **Jugaren:** David, Niñu, Juan Anton, Xevi, Ritxi i Pau en els sis inicial. S'incorporaren Catàs, Celso i Kel.

Els passarells perden amb el Figueres

Tothom confiava que aquest partit es guanyaria, ja que el Figueres és un conjunt de característiques i nivell similar al d'aquí, però els olotins no van jugar gaire bé i van perdre per 2-3.

Parcials: 8-15, 11-15, 15-11, 15-12, 14-16.

Les Planes es manté al capdavant

L'equip femení de Les Planes va guanyar per 3-2 el Santa Coloma, i es manté al capdavant de la classificació amb dos punts de diferència sobre, precisament, el rival del passat cap de setmana. El partit fou molt disputat i molt emocionant, d'acord amb els llocs que ocupen ambdós conjunts a la taula.

Jugaren: Anna M.ª P., Sònia P., Tali P., Susanna R., Roser O., Marta B., Elia M., Miriam M.

Parcials: 16-14, 5-15, 15-3, 13-15, 17-16.

ALTRES RESULTATS

Juvenil femení Olot A, 3 - AVAP, 0 / Olot B, 0 - Begur, 3

És important l'alimentació en els esportistes?

· JOSEP BALCELLS I PRAT

Actualment han millorat molt els mètodes d'entrenament, diferents tècniques han aconseguit millorar les capacitats biològiques, físiques, tècniques i psicològiques de l'esportista per augmentar el rendiment, però moltes vegades es descuiden coses tan elementals com l'alimentació.

L'energia necessària és aportada únicament pels aliments; ells són els que aporten les calories que seran transformades en treball o en dipòsits de reserva. Un esportista que entrena diàriament unes dues hores necessita una aportació calòrica de 3.500 a 4.000 calories / dia. Una hora d'entrenament intens consumeix una mitjana de 600 a 1.000 calories. El metabolisme de l'esforç esportiu és més elevat que el metabolisme de l'activitat normal de l'home. Si no s'aporten aquestes calories l'esportista té tendència a apimar-se i, una vegada han disminuït les seves reserves d'energia, l'esgotament augmenta i el rendiment disminueix, per això és important assegurar diàriament les necessitats calòriques dels esportistes.

Només hi ha tres grups d'aliments que són capaços d'aportar calories: Hidrats o glicosa (farines, patates, sucres, arròs, pa, fruites), greixos o lípids (olis vegetals i animals...). proteïnes (que formen part de les carns, peix, ous i alguns llegums).

El valor calòric correspon a quatre calories per gram en els glúcids i proteïnes, i nou calories per gram en els greixos. A més, els glúcids i els greixos són l'aportació energètica de l'organisme i les proteïnes són l'aportació plàstica. És a dir, el que contribuirà al desenvolupament i creixement de l'estructura i morfologia de la persona. Per això els esportistes necessiten una bona aportació energètica i també una bona aportació plàstica per assolir un bon desenvolupament morfològic, en especial de la musculatura, que es traduirà en la pràctica en un augment de la força.

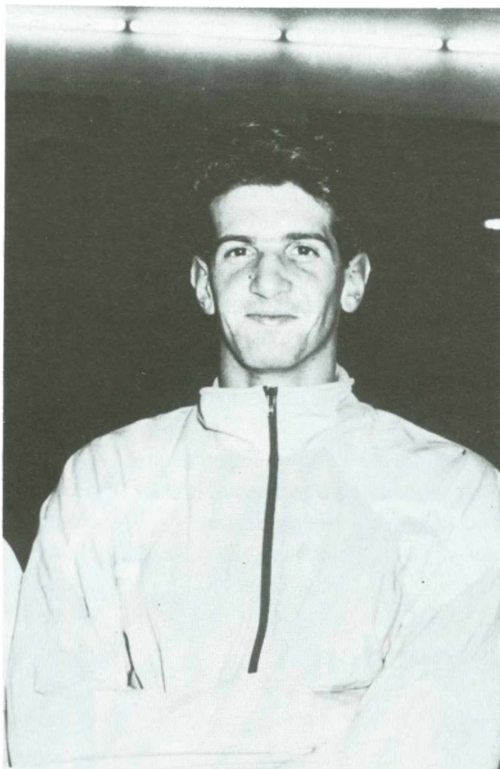
Però aquests aliments han de mantenir una proporció equilibrada. Glúcids d'un 50 - 60%, els greixos d'un 20 - 25% i les proteïnes d'un 15 - 18%. Aquesta és la proporció adequada perquè el nostre laboratori humà no hagi de fer gaires transformacions per obtenir el rendiment adequat. És important tenir consciència d'aquestes exigències nutricionals i corregir els defectes, per això l'alimentació de l'esportista ha d'ésser variada, completa i al més natural possible, fent servir els costums d'alimentació de cada terra. Si fem això aconseguirem augmentar el rendiment esportiu, però el més important, contribuïrem a millorar la salut.

El C.N. Olot en segona posició a la Lliga Catalana

Després de la segona jornada de la Lliga Catalana de Natació, el CN Olot ocupa la segona posició darrera de l'Hospitalet. El primer classificat té 616 punts, mentre que l'Olot en té 545. En tercera posició es troba el Lleida, amb 511 i el Terrassa amb 492. Aquesta segona jornada es va disputar aquí a Olot, i va comptar amb una gran assistència de públic. Els nedadors que més destacaren a la piscina garrotxina foren Itziar Esparza, del Lleida, que en la prova de 200 mts. lliures es va acostar al rècord d'Espanya, la seva companya Ares Mestres en 100 esquena i l'olotina Mònica Colomer en la mateixa competició. Per la seva banda, Esteve Comamala, va guanyar els 400 estils i la Txell Pau va fer una marca suficient per participar en els campionats estatals.

Resultats dels nedadors olotins:

A. Sanchís, tercer en 200 braça.
 M. Colomer, segon en 100 esquena
 Esteve Comamala, primer 400 estils
 David Guerrero, tercer 400 estils
 Txell Pau, segona 200 estils
 V. Gàlvez segon 50 papallona
 D. Verdaguer tercer 50 papallona
 En les proves de relleus, el C.N. Olot s'imposà en els 4 X 200 lliures i fou segon en els 4 X 100 estils.

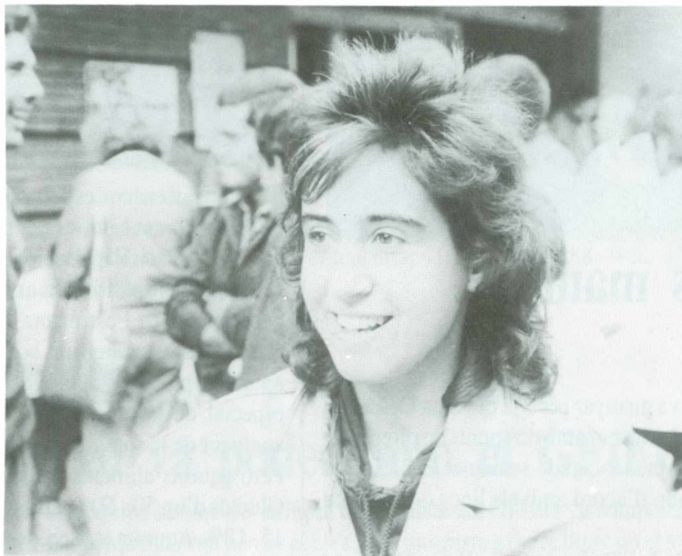

Esteve Comamala

BTT

S'ha acabat la Copa Girona

Diumenge es va córrer la darrera prova de la Copa Girona de Bicicleta Tot Terreny, el trofeu Mountain Bike del Pla de l'Estany, a Banyoles. En la categoria femenina, es va confirmar la segona posició final per a l'olotina Susi Fluvià, que també ocupà aquesta plaça en la competició banyolina, al darrera de la local Fina Soler. Pel que fa a la categoria masculina, el corredor del Poliesportiu Santjoanenc, Carles Colomer fou cinquè entre els sèniors, ocupant finalment la quarta plaça en la general. Altres garrotxins que participaren en aquesta darrera prova foren Joan Carles Repullo (tercer), Lluís Tarrés (18è) i Jordi Torrent (22 è)

FUTBOL

Benjami Masculí

Sant Roc A-Sant Roc B	1 - 0
La Canya - Bosc Tosca	3 - 10
St. Esteve - St. Pere M.	0 - 1
Garrotxa B - At. Olot	(Ajour.)

Alevi Masculí

Escola Pia - At. Olot	2 - 1
La Canya - Garrotxa	6 - 1
Besalú - Hostoles	2 - 3

VOLEI

Benjami/Alevi Femení

St. Cristofor A - Vermtallat	3 - 0
------------------------------	-------

Infantil/Cadet Femení

Cor de Maria A-Rocalba	0 - 3
Form. Professional-Castanyer	0 - 3
CV Olot - Cor de Maria	3 - 0
Cor de Maria B - St. Cristòfol	0 - 3

FUTBOL SALA

Benjami

St. Cristòfol B-Escola Pia B	1 - 7
St. Cristòfol A - Bianya	3 - 7
Joan Maragall - Castellroc	1 - 2
Escola Pia - Cor de Maria	1 - 0

Alevi

Malagràdia - St. Cristòfol B	6 - 2
Joan Maragall-St. Cristofol A	5 - 5
C. de Maria B-C. de Maria A	5 - 3

Infantil

St. Cristofol- Malagràdia	2 - 8
---------------------------	-------

BASKET

Alevi Masculí

Petit Plançó-Castanyer	86 - 24
Escola Pia A-Escola Pia B	60 - 9

Alevi Femení

Malagràdia B-Escola Pia B	2 - 47
Castanyer - Petit Plançó	24 - 88
Malagràdia - C. de Maria A	55 - 13
Escola Pia B - Vermtallat	4 - 70
La Canya - Escola Pia A	2 - 86
C. de Maria - Petit Plançó B14	4 - 48

Infantil Masculí

Santjoanenc - Escola Pia	10 - 40
Malagràdia A-C. de Maria B	76 - 21
C. de Maria A-Malagràdia B	(Ajour.)

Infantil Femení

La Canya - Escola Pia	0 - 79
Malagràdia A-Vermtallat	79 - 14
Petit Plançó-Malagràdia B	16 - 7

AGENDA ESPORTIVA

VOLEI

Olot - Barcelona (senior masc.).

FUTBOL

Tercera divisió

Olot - Manresa

Segona Regional

Santa Pau - Sant Esteve

Les Preses - Sant Gregori

Tercera Regional

Sant Privat - Tortellà

Hostoles - La Canya

Besalú - Maià

Santjoanenc - Joanetes

Juvenils 1ª Divisió

Olot - Bisbalenc

Juvenils 3ª Divisió

Bosc de Tosca - Coma Cros

St. Esteve - Santjoanenc

Les Planes - Besalú

Sant Jaume - Celrà

Porqueres - Amer

Sant Roc - Santa Pau

BÀSQUET

Senior masculí

Olot - Campdevàrol. Dissabte tarda, Pavelló.

Santjoanenc - Blanes. Dissabte tarda, Pavelló St. Joan.

Junior masculí

Olot - Campdevàrol. Dissabte tarda, Pavelló.

Juvenil masculí

Olot - Campdevàrol. Dissabte tarda, Pavelló.

Santjoanenc - Llívia. Dissabte tarda, Pavelló.

Juvenil femení

Olot - Verges. Diumenge matí, Pavelló.

Cadet masculí

Malagrida - Santjoanenc. Dissabte tarda, Pavelló.

Escola Pia - Ripoll. Dissabte tarda, Pavelló.

Cadet femení

Santa Pau - Bianya Dissabte matí Sta. Pau

EQUIPS DE LA GARROTXA

CF Bosc de Tosca juvenil

David Puigvert, Agustí Verdaguer, Josep Palit, Gerard Guibas, Josep Agustí López, Enric Planagumà, Jordi Planagumà, Josep Sagués, Antoni Costa, Gerard Vila i Xavier Bonet.

UE Besalú juvenil

Miquel Àngel Silva, Francesc Xavier Fuentes, David Oller, Albert Cuevas, Jordi Viñolas, Lluís Masmitjà, Joan Renart, Ernest Grau, Josep Pons, Jordi Balateu i Vicens Bosch

transports **badosa, s.a.**

TOT EL QUE VOSTÈ NECESSITA EN TRANSPORTS:

SERVEI DIRECTE A TOT ESPANYA - GRUPATGES I CÀRREGUES
COMPLETES - FRIGORÍFICS - MERCADERIES ASSEGURADES -
CORRESPONSALS A TOT ESPANYA - FAX 26 01 10

Ho tenim tot a la seva disposició.

Avda. Perú, s/n - Tel. 26 33 00 - 17800 OLOT (Girona)

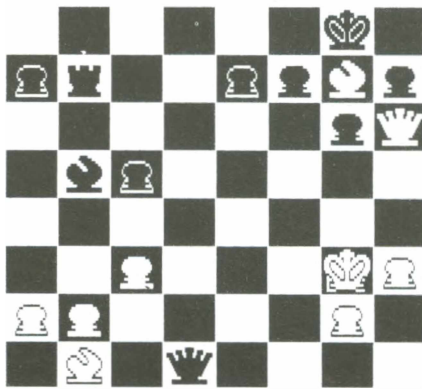
D'ell es va dir que no tenia iniciativa i que l'únic que va fer fou seguir el camí marcat per altres. La diferència fonamental era que aquests altres vivien de rendes, mentre que el nostre personatge havia de treballar per guanyar-se les garrofes.

Això no vol dir que substituís el seu pensament polític, ja que fou prou conseqüent com per haver d'exiliar-se tres vegades. Ara bé, sempre tornava i reprenia la seva feina que de per si era enfrontada a l'opinió de les forces vives de la població. Que no era un revolucionari ho demostra aquest paràgraf escrit per ell: *Ara, amb la ventada moderna, que s'emporta costums i trajos, creença i caracters, que tot ho esborra... queixant-se que es perdien els costums i la fe. Segur que era influït per la seva educació seminarista de la joventut, que li proporcionà i el marcà en la manera de veure l'home, la naturalesa i la política. La seva obra fou actualitat fa pocs anys en commemorar (amb retard) el 150 aniversari del seu naixement.* J. C.

Solució de la biografia anterior:

Salvador Dalí i Domènech (1904 - 1989) nascut i mort a Figueres. André Breton el va rebatejar con Avida Dolars, jugant amb les lletres del seu nom i cognom. El seu hereu no fou la capital alt - empordanesa, sinó l'Estat espanyol.

Blanques juguen i guanyen

Després d'una gran combinació d'atac en la partida Bartrina - Ghitescu (IX Torneig Internacional d'Escacs, Olot, 1974), el jugador de la nostra província, Bartrina, remata la combinació amb una elegant jugada (aquesta partida li valgué el premi a la millor combinació). Creus que la pots trobar?

Temps per a la solució:

Un minut per al jugador de primera categoria, dos minuts per al de segona, quatre per al de tercera.

Solució a l'escac anterior.

1.- ..., T8TR+!! (i les blanques abandonen ja que si 2.- RxT, D8D+, 3.- R2T, D8C+, 4.- R3T, D8T++).

-Cambio de bandera.

De Félix de Azúa. Edit. Anagrama, 254 planes, 2.000 ptes. Una carta o testament que un enigmàtic personatge trameta a una dona no menys enigmàtica.

-Obra completa de Josep M.ª Espinàs. Edicions La Campana, 426 planes, 3.000 ptes. Volum novè, dedicat als carrers de Barcelona.

-Color en un mundo gris.

De J. A. Vallejo - Nájera. Edit. Temas de Hoy, 262 planes, 1.300 ptes. Recull d'articles que permeten conèixer la personalitat del psiquiatre desaparegut.

-Un cas com un piano.

De Jaume Cela. Edit. Pirene, 121 planes, 690 ptes. Premi Ciutat d'Olot 1991. Llibre d'humor per a lectors a partir de 10 anys i adults.

-L'ou.

Il·lustrat per René Mettler. Edit. Cruilla, 1.200 ptes. Per veure l'interior de les coses i entendre-les millor. De 3 a 6 anys.

-Cuentos de fantasmas.

Il·lustrat per Korcky Paul. Edic. Destino, 1.700 ptes. Llibre mòbil inspirat en diferents històries de por.

-Trekking.

De John Cleare. Edit. Integral, 215 planes, 2.300 ptes. Per descobrir caminant els indrets més bonics del planeta.

CLÍNICA DENTAL
Dr. TOMAS BOIX I SANS
 Metge - Dentista - Estomatòleg
 Plaça Clarà, 12-2^{on}. 1^{era} Tel. 26 95 19 OLOT

JOSEP LLUÍS RUIZ I JUSMET
 ODONTOLOGIA GENERAL I ORTODÒNCIA
 c/. Pare Roca, 11 Esc. A 5è, 1ª Tel. 26 85 56 OLOT
 TARGETES: Eurocard/Acces/American Express/Master Card/Visa/Targeta 2000

CENTRE DE DIAGNÒSTIC PER LA IMATGE
Drs. BASSAGANYAS
 · RADIOLOGIA
 · ECOGRAFIA
 · DIAGNÒSTIC PRECOÇ CÀNCER DE MAMA (Mamografia)
Hores Convingudes
 Bernat Vilar, 11 Tel. 26 13 88 OLOT

Senaquintana
Inauguració i Vernissatge
dissabte a les 7,30
 Del 30 de novembre al 20 de desembre de 1991
 Horari: Feiners mati de 10 a 1, tarda de 5 a 9
 Festius, de 7 a 9 tarda
GALERIES D'ART

 Sant Tomàs, 4 Tel. 26 21 94 OLOT

La bici: Qualitat de vida (II)

· ANGx

A casa nostra, i ben a prop d'aquí, el Limnos (Associació de Defensa del Patrimoni Natural) ha editat a Banyoles un dossier molt complet sobre l'adaptació de la ciutat a l'ús de la bici. Actualment es construeixen diversos carrils - bici que entraran en funcionament d'aquí a pocs mesos i per on es podrà, per exemple, vorejar l'estany tot pedalant, el mateix que seria anar d'Olot a Girona!, de considerar la proposta que fa poc temps anuncià l'Alcalde de Salt: fer, del traçat del tren d'Olot, un carril - bici. Adaptar-lo tot suposaria comunicar tres comarques, i tindria un cost reduïdíssim donada l'existència del traçat actual. Pensem que és una idea genial. Pel que fa a Olot, tan sols comptem amb un carril que arriba a l'Institut de FP i que fan servir més els vianants que les bicis. No obstant això, i la inexistència de cap altre carril, senyalització o qualsevol altre tipus d'element ciclista que ens ho posi més fàcil, la gent va amb bici; una colla de nanos, de joves i de grans es desplacen, cada dia, amb la seva bicicleta, nombre que sens dubte augmentaria en cas d'existir carrils de veritat en lloc d'aquell de la FP.

El Dia del Pedal d'enguany va acollir més de tres mil persones (no serà per bicicletes!). El que passa és que després resten aparcades al

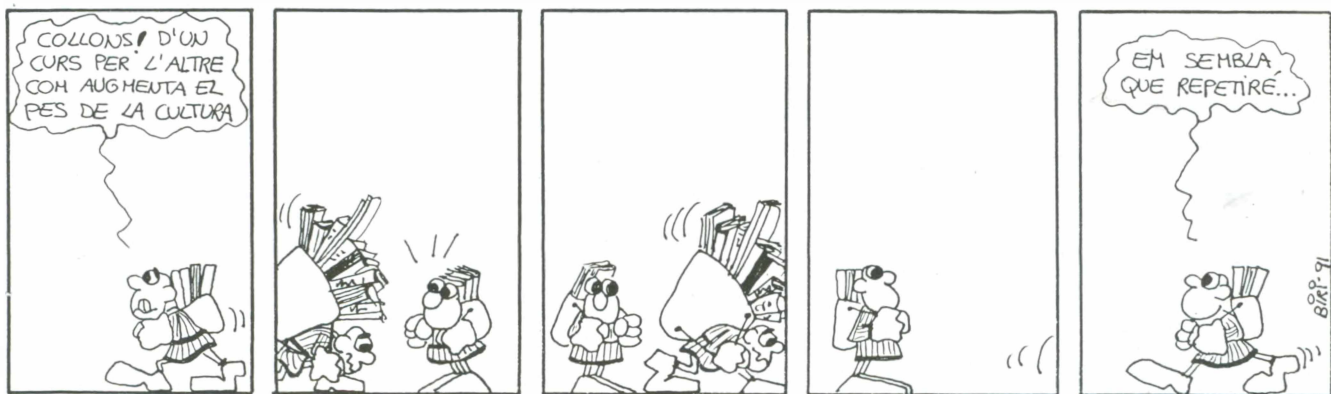

garatge de casa i només surten, amb sort, algun diumenge al matí si és que fa bo: la ciutat tampoc no està preparada. Hi ha, però, prou aficionats i entusiastes de la bici com perquè es comencin a fer treballs seriosos, i tenim coneixement de diverses iniciatives de col·lectius que ja estan elaborant projectes. Entre tots ells es vol crear una coordinadora que promogui una paulatina adaptació d'Olot a l'ús de la bicicleta. Primer caldria fer uns traçats bàsics de bici-carrils amb senyalització especial i instal·lar aparcaments que garantissin la seguretat de les bicis en els punts més freqüentats. Després tot vindria sol: hi hauria una "humanització" de la ciutat

i tots ens adonariem, de mica en mica, de la necessitat que tenim que cada dia fos una mica diumenge i de com ens molestaven tants sorolls, fums i presses. Entitats esportives, col·lectius de tota mena, partits polítics, escoles... són els més indicats per fer que això sigui possible i instar que l'Ajuntament comenci a treballar per tal que, el proper estiu, tots puguem començar a gaudir-ho.

A la resta d'Europa i en bona part del món la bicicleta ha estat la veritable eina de descongestió urbana; millorar la qualitat de vida només és possible amb salut (la nostra i la del medi que ens acull), i amb un bon vici: el de la bici.

G e n t d e l P a t i

Escola - Taller de Pessebrisme

(Associació pessebristes d'Olot)

Dissabtes tarda

Mas Les mates

Polígon Industrial Les Mates - Olot

 Ajuntament d'Olot
Regidoria de Cultura

Plats Cuinats *cardena* SERVEI DE COL·LEGIS
CAMPAMENTS D'ESTIU
COLÒNIES
FÀBRILQUES, etc.

MENUS DIARIS

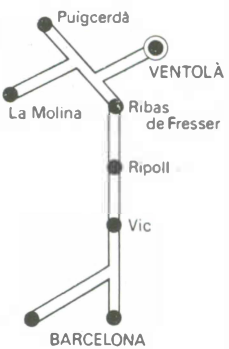
Carretera Santa Pau, 18 Tel. 26 20 51
c/. Sant Josep de Calasañç, 2 Tel. 26 60 79 OLOT

CAN LONGA

Restaurant

Telèfon: 69 03 38 - Vic, 38 - Hostalets d'en Bas

Bar Restaurant ANNA

Tel. 72 72 60
VENTOLÀ (Ribes de Fresser)
RIPOLLÈS

EL VOLCANET

CAFETERIA - BAR - RESTAURANT
PER GAUDIR D'UNA REVETLLA INOLVIDABLE

Música en viu · Ball de saló i concurs entre els assistents amb premis en "Metàlic"

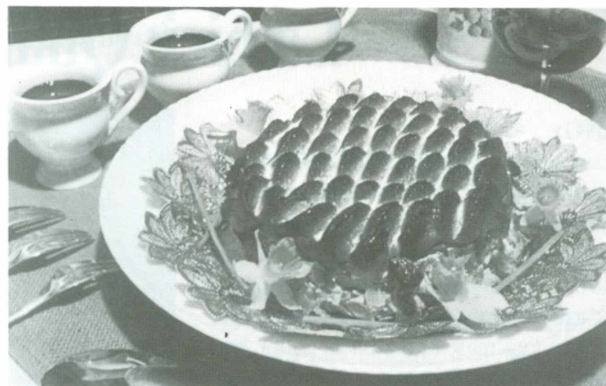
Informació Tel. 27 03 37 PLACES LIMITADES Avda. Morrot, 2

LES COLS

RESTAURANT

Mas Les Cols - Ctra. de la Canya s/n
Tel. 26 92 09 - OLOT

Gastronomia

Pastís de Castanyes

· FINA PUIGDEBALL

El novembre, mes culminant de la tardor, anuncia l'arribada de l'hivern. Dues de les seves novetats gastronòmiques són el vi i l'oli. És el moment de consumir els vins d'aquesta collita el vi novell de l'Empordà, els procedents del Penedès i el Beaujolais, als quals seguiran els vins negres i joves de diferents zones. Tots tenen un accentuat gust de raïm i un marcat color violeta; els negres, certa asprositat i amb una mica d'agulla els blancs, en ésser el període de fermentació encara en procés.

També és el moment de degustar l'oli nou de fort gust d'oliva. S'estan recol·lectant les olives i el oli es renova, la qual cosa és difícil d'apreciar al mercat, degut que els "coupages" que es fan amb diferents olis, fan que aquests tinguin un sabor estandaritzat. Si anem en alguna cooperativa podrem aconseguir oli de l'any. Són, també, en plena temporada les fruites de tardor, com les castanyes, el caqui, la magrana i el codony, exclusives d'aquesta època de l'any. Decau l'època de les figues. Les pomes són en bon moment i les varietats que més es divulguen són la reineta, golden, smith.... També són al seu punt les peres i especialment la blanqueta, la llimonera, la williams i la de Puigcerdà. A les castanyes, fruita típica de tardor, dediquem la recepta d'avui.

Ingredients:

- 1 kg. de castanyes
- 250 gr. de sucre
- 6 ous
- 1 branca de vainilla
- 100 gr. de mantega

Fer un tall en cada castanya i posar-les a bullir amb força aigua durant uns 10 minuts. Pelar-les. Ens en guardarem unes cinc de senceres per decorar. La resta les esmicolarem amb la mà i les posarem a bullir en una cassola amb un almivar fer amb 50 gr. de sucre i aigua (la necessària per cobrir les castanyes). Han de bullir 10 minuts més junt amb la branca de vainilla. Aixafarem les castanyes fins a aconseguir un puré homogeni.

En un bol a part batre els sis rovells amb els 200 gr. de sucre restant. Llavors incorporar-hi

la mantega perfumada amb vainilla en pols. Tot seguit afegir-hi el puré de castanyes de mica en mica.

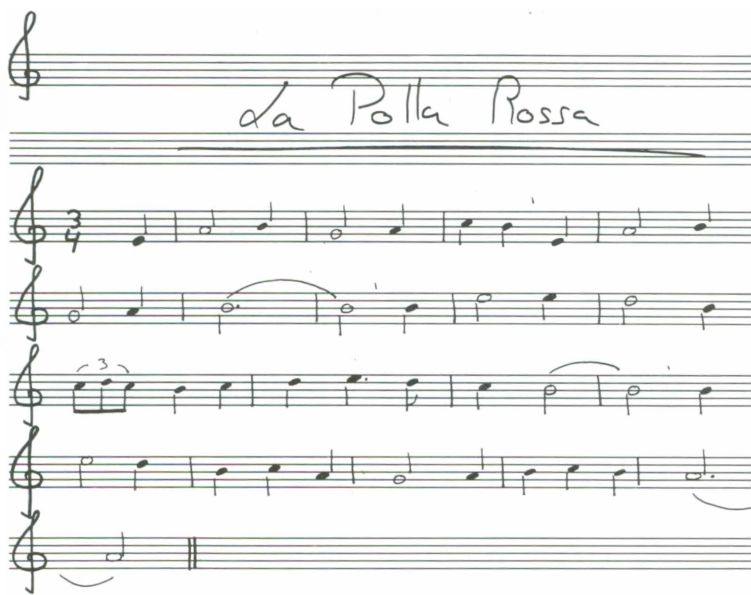
Muntar les clares a punt de neu amb un pols de sal (queden més fortes i consistents) i incorporar-les al bol del puré de castanyes, treballant-les suaument per tal d'evitar que ens baixin.

Untar un motlle amb molta mantega. Al fons recobrir-lo amb paper vegetal, també untat. S'omple de la pasta indicada i s'introdueix al forn a una temperatura de 200° durant més d'una hora. Quan és fred desmoltlar-lo. Adornar amb les castanyes enteres.

A l'hora de servir tallar-lo molt prim acompanyat amb xocolata calenta i espolsat amb sucre llustre.

• J. Calm - J. Garcia - R Sargatal

La polla rossa

Si n'eren tres dallaires
que en dallaven un camp
i n'hi ha una polla rossa,
petita i bonica,
que els hi porta l'esmorzar,
petita com va.

I n'hi ha una polla rossa
que els hi porta l'esmorzar.
I n'hi ha un dels dallaires,
petita bonica,
que no en pot esmorzar,
petita com va.

I n'hi ha un dels dallaires
que no en pot esmorzar.
Què en teniu lo dallaire,
petita bonica,
que no en pugueu esmorzar?,
petita com va.

Què en teniu lo dallaire
que no en pugueu esmorzar?
N'hi ha una polla rossa,
petita bonica,
que em fa morir i penar,
petita com va.

N'hi ha una polla rossa
que em fa morir i penar.
Jo en vull dir al seu pare,
petita bonica,
si me le'n vol donar,
petita com va.

Jo vull dir al seu pare
si me la vol donar,
si cas no me la donen,
petita bonica,
jo le'n faré robar.
petita com va.

Si cas no me la donen
jo le'n faré robar,
pels Miquelets d'Olesa,
petita bonica,
o pels de Puigcerdà,
petita com va.

Segons Esteve Puigmal, aquesta
cançó la cantava en Serrats al mas de
Can Closa, a l'Alta Garrotxa.
La música ens recorda una altra cançó
tradicional catalana molt coneguda:
"La presó de Lleida".

No sin mi hija
De Brian Gilbert amb
Sally Field. AVENTURA,
molt ben tractada,
basada en fets reals amb
l'Iran de Kho-meini com
a escenari.

El Principiante
De Clint Eastwood amb
ell mateix, Charlie
Sheen i Sonia Braga.
POLICÍACA

Habana
De Sidney Pollack amb
Robert Redford i Lena
Olin. AVENTURA,
romàntica a la Cuba de
Fidel.

Casi un Angel
De John Cornell amb
Paul Hogan COMÈ-
DIA ben resolta.

Murder 101
De Bill Condon amb
Pierce Brosnan. Per
agafar por.

HA DE COMPRAR UN ORDINADOR? NO HI DONI MÉS VOLTES

Pagui menys i tingui el millor
i a més, li regalem un curs d'informàtica.

Després d'haver analitzat i provat tot tipus d'ordinador,
hem arribat a la conclusió que l'ordinador TWINHEAD
i la impressora PANASONIC formen el millor equip
informàtic.

Josep Antoni Valle / Joan Bassachs i Murlà

En cas que encara ho dubti, pregunti a qui ja ho té o
vingui a comprovar-ho sense compromís a:

MICROLOGIC, S.L.
INFORMÀTICA

Av. 11 de Setembre, 7 - Tel. 26 95 74 - OLOT

 Twinhead Panasonic

Telèfons Útils

Ambulatori	26 18 16
Creu Roja Olot	26 23 18
Creu Roja Castellfollit	26 41 18
Hospital de Sant Jaume	26 18 00
Bombers	26 00 88
Polícia Municipal	26 50 00
Guàrdia Civil Olot	26 01 20
Hidroelèct.de l'Empordà	26 00 81
Hijos de José Bassols	26 01 50
SAUR	26 23 88
Ajuntament Olot	26 00 00
Ajuntament Les Preses	69 32 32
Ajuntament Sant Joan les Fonts	29 00 52
Ajuntament Santa Pau	68 00 02
Ajuntament Besalú	59 02 25
Ajuntament Vall d'en Bas	69 02 25
Ajuntament Castellfollit	29 40 03
Consell Comarcal	26 56 00
Oficina del Consumidor d'Olot	26 88 00
Oficina del Consumidor Sant Joan Les Fonts	29 00 52
Oficina del Consumidor del Consell Comarcal	26 56 00
TEISA	26 01 96
TPO	26 80 20
Taxis	26 15 66
Correus i Telègrafs	26 15 81
Jutjats	26 00 20

Naixements

Eva Cardona i Xutglà Va néixer el dia 19 de novembre
Eric Lopez i Vilarrassa Va néixer el dia 18 de novembre
Laura Alcoba i Begudan Va néixer el dia 19 de novembre
Marc Guerrero i Morales Va néixer el dia 13 de novembre
Alicia Camps i Martínez Va néixer el dia 19 de novembre
Gerard Minovas i Granja Va néixer el dia 20 de novembre

Defuncions

Obdulia Lopez i Redondo Natural de Loja va morir el dia 18 de novembre als 66 anys.
Miquel Real i Fontnova Natural de Barcelona va morir el dia 18 de novembre als 74 anys.
Josefa Serrat i Folcra Natural de Vall de Bianya va morir el dia 21 de novembre als 88 anys.
Josefa Fàbrega i Serrat Natural de Santa Pau va morir el dia 20 de novembre als 72 anys.
Sebastià Adrubani i Jordà Natural d'Olot va morir el dia 21 de novembre als 72 anys.

Farmàcies

Dia 28	Rispau
Dia 29	Fajula
Dia 30	Vayreda
Dia 1	Puigvert
Dia 2	Oller
Dia 3	Gou
Dia 4	Cardelús

O N C E

Dia 18	45.270
Dia 19	80.202
Dia 20	43.868
Dia 21	77.553
Dia 22	48.833

E I T e m p s

18 DILLUNS	19 DIMARTS	20 DIMECRES	21 DIJOUS	22 DIVENDRES	23 DISSABTE	24 DIUMENGE
16 2	11 5	9 0	10 -2	7 -3	8 -3	10 -2
3 Litres	9 Litres	14 Litres				
	VENT	VENT				

Si vostè busca qualitat a bon preu i màximes condicions de pagament, és client nostre

habitat olot

Passeig d'En Blay, 28 - OLOT - Tel. 26 63 50

INTERESSANT

PISOS petits per estrenar
Preu: 4.200.000 Ptes.

ÀTIC amb gran terrassa per estrenar
Preu: 8.700.000 Ptes.

PIS de 3 dormitoris, bany, labavo, calefacció, fusteria interior de roure i exterior d'alumini lacat blanc, vidres amb càmera.
Preu: 6.975.000 Ptes. Per estrenar.

Si vol comprar un pis o casa nova, amb nosaltres té la solució

ECONÒMICA, FÀCIL I RÀPIDA
Li valorem el pis o casa vella i li acceptem a compte del pis o casa nova que compri.

Ens adaptem a les seves condicions de pagament.
Acceptem solars amb permuta o els hi comprem
(segons situació)

VEGI ELS NOSTRES ACABATS I ES CONVENCERÀ!!

RADIO
COMPACT-DISC
¡GRATIS!

S E A T I B I Z A

ROMPE LA BARRERA DEL SONIDO.

LLEVATE TU SEAT IBIZA CON RADIO COMPACT-DISC ¡GRATIS!.
Los SEAT IBIZA superan lo insuperable. EN PRESTACIONES.

Con el motor System Porsche más potente: hasta 100 CV.
EN EQUIPAMIENTO. Ahora, con una fantástica Radio-Compact-Disc
PIONEER, de panel frontal extraíble, ¡GRATIS!. Y mucho más sin
pagar más. EN FINANCIACION. Con Fiseat, llévate tu nuevo IBIZA
desde sólo 7.000 Ptas. al mes, el primer año.*

DESDE SOLO
7.000 Ptas.
A L M E S
E L 1er A Ñ O
ENTRADA 357.000 Ptas.

* IBIZA SPECIAL 3p. 1.057.000 Ptas. (Precio final recomendado por el fabricante IVA y transporte incluidos). ENTRADA 357.000 Ptas.
1er año 14 cuotas de 7.000 Ptas. Tres años restantes 14 cuotas/año de 22.116 Ptas. TAE 18,95 %

SEAT Patrocinador
y Coche Oficial
Barcelona '92

SEAT
LA AMBICION DE SUPERARSE

Infórmate en

OLOT MOVIL, S.A.

Ctra. SANT JOAN DE LES ABADESSES, 86
OLOT (GIRONA)

Tels. 26 01 98 - 26 42 08

Imagina, veure, tocar, pujar a un futur ideal...
Imagina't, el Nou Opel Astra GLS
ja és al teu Concessionari Oficial Opel.

Sempre teu,
Opel Astra.

NOU OPEL ASTRA GLS

El futur t'espera

a:

ROVIRAUTO, S.A.

Vilanova, 30-32. Tels. 26 14 04 / 26 03 62. OLOT (Girona)

OPEL ASTRA. ENGINYERIA ALEMANYA DE FUTUR.

Concessionaris Oficials

